

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE PSIHOLOGIE ȘI ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI
ȘCOALA DOCTORALĂ „EDUCAȚIE, REFLECȚIE, DEZVOLTARE”

TEZĂ DE DOCTORAT

REZUMAT

**Influența stilurilor parentale asupra rezultatelor elevilor de
gimnaziu din mediul rural.**

**Proiectarea și implementarea Programului de intervenție
experimentală „Părinți implicați, elevi de succes!”**

Conducător științific,
Prof. univ. dr. Horațiu CATALANO

Doctorand,
Andreea - Ionela DOHOTARU

Cluj-Napoca

2024

CUPRINS

LISTA TABELELOR	4
LISTA FIGURILOR	7
ARGUMENT	8
PARTEA I - FUNDAMENTAREA TEORETICĂ	
CAPITOLUL I	
FAMILIA – FACTOR ESENȚIAL ÎN EDUCAȚIA COPILOR	11
I.1. Portretul familiei: analiză conceptuală.....	11
I.1.1. Evoluția istorică a familiei.....	12
I.1.2. Funcționalitatea familiei în arhitectura societății contemporane.....	14
I.2. Evoluția și tendințele actuale ale familiei românești	17
I.2.1. Abordare diacronică	19
I.2.2. Abordare sincronică	20
I.2.3. Abordare critică	23
I.3. Rolul climatului familial în formarea personalității copilului	25
I.4. Viziune proprie privind efectele stresului parental asupra formării și dezvoltării personalității copilului	29
 CAPITOLUL II	
STILURILE PARENTALE – POLITICI ACTUALE, TEORII ȘI EVOLUȚII RECENTE	34
II.1. Educație parentală și parenting - delimitări conceptuale	34
II.1.1. Relația dintre educația parentală și stilurile parentale	39
II.1.2. Relevanța stilurilor parentale în dezvoltarea copiilor	44
II.2. Stilurile parentale – conceptualizare	46
II.2.1. Perspectiva istorico-cronologică asupra stilurilor parentale	47
II.2.2. Politici și tendințe contemporane privind stilurile parentale	55
II.2.3. Stilurile parentale în context evolutiv românesc	56
II.2.4. Taxonomia stilurilor parentale din perspectivă proprie	58
II.3. Teorii relevante privind stilurile parentale și relația părinte-copil	69
 CAPITOLUL III	
IMPLICAȚIILE EDUCAȚIEI PARENTALE ASUPRA RANDAMENTULUI ȘI REUȘITEI ȘCOLARE A ELEVILOR DIN CICLUL GIMNAZIAL	80
III.1. Implicarea parentală - elemente definitorii și evolutive	80
III.2. Dimensiunile implicării parentale și factorii care influențează educația copiilor	82
III.3. Implicarea parentală în școala românească. Forme, relații, dimensiuni, motivații	89
III.4. Incidența mediului familial asupra mediului școlar	93
III.4.1. Implicarea familiei în mediul școlar	94
III.4.2. Caracteristicile mediului școlar rural	98

III.5. Reușita școlară a elevului din învățământul gimnazial	101
III.6. Factorii intelectuali și nonintelectuali ai reușitei școlare	106
III.7. Educația părinților - practici de dezvoltare a competențelor parentale în context național	109

PARTEA A II-A - CERCETAREA EXPERIMENTALĂ

CAPITOLUL IV

STUDIU PRIVIND INFLUENȚA STILURILOR PARENTALE ASUPRA REZULTATELOR ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL .....

IV.1. Premisele cercetării	114
IV.2. Scopul și obiectivele cercetării	116
IV.3. Întrebările de cercetare	116
IV.4. Ipotezele și variabilele cercetării	117
IV.5. Eșantioanele de participanți	118
IV.6. Metodele și instrumentele de cercetare	127
IV.6.1. Metodele de cercetare	128
IV.6.2. Analiza statistică	136
IV.6.3. Instrumentele de investigare	136
IV.7. Programul de intervenție experimentală „Părinți implicați, elevi de succes!”	139
IV.8. Etapele cercetării	141
IV.8.1. Etapa preexperimentală	141
IV.8.1.1. Metoda analizei de conținut	142
IV.8.1.2. Analiza documentară	150
IV.8.1.3. Metoda anchetei pe bază de chestionar	150
IV.8.2. Etapa experimentală	151
IV.8.3. Etapa postexperimentală	151
IV.8.4. Etapa de retestare.....	152
IV.9. Considerații de etica cercetării	156
IV.10. Limitele cercetării	157

CAPITOLUL V

REZULTATELE CERCETĂRII .....

V.1. Rezultatele obținute în etapa preexperimentală	159
V.2. Rezultatele obținute în etapa experimentală	169
V.3. Rezultatele obținute în etapa postexperimentală	172
V.4. Rezultatele obținute în etapa de retestare	212
V.5. Concluziile cercetării experimentale	222

CONCLUZII .....

BIBLIOGRAFIE .....

LISTA ABREVIERILOR .....

ANEXE .....

Cuvinte-cheie: stil parental autoritar, stil parental permisiv, stil parental democratic, educație parentală, parenting, implicare școlară, atașament parental, reușită școlară, elevi de gimnaziu, mediul rural.

În contextul actual, școala se confruntă cu noi abordări educaționale generate de diversitatea problemelor societății și de multiplicarea zonelor de intervenție educațională. Dintre acestea putem nominaliza: impactul tehnologiei asupra dezvoltării intelectuale și psihice a copiilor, dependența de internet și efectele acestuia asupra lor, parentingul făcut de la distanță (părinți divorțați, imigranți sau absenți), neglijarea copiilor de către părinții prea ocupați să le asigure strictul necesar material.

În această lucrare, ne-am propus să evidențiem rolul relației dintre părinți și copii, concentrându-ne asupra modului în care stilurile parentale influențează performanța școlară a elevilor de gimnaziu și implicarea activă a părinților în educația acestora.

Motivația alegerii acestei teme de cercetare derivă din dorința de a investiga impactul stilurilor parentale asupra reușitei școlare a elevilor de gimnaziu din mediul rural.

Capitolul I al cercetării oferă o prezentare detaliată și structurată a aspectelor legate de familie ca element fundamental în educația și dezvoltarea copiilor. Am propus o analiză conceptuală a portretului familiei, care este fundamentată pe o investigație a evoluției istorice a conceptului de familie și a funcționalității sale în cadrul societății contemporane. De asemenea, am analizat evoluția temporală a conceptului de familie și rolul său în societatea contemporană, abordându-le într-o perspectivă istorică și sociologică, urmată de evoluția și tendințele actuale ale familiei în contextul românesc. Ne-am propus să explorăm, pe rând, abordări diacronice și sincronice ale familiei românești, precum și o analiză critică a acestor aspecte, oferind o perspectivă complexă asupra schimbărilor și tendințelor în evoluția familiei în România și examinând rolul climatului familial în formarea personalității copilului, în dezvoltarea acestuia, precum și în modelarea trăsăturilor sale comportamentale și emoționale.

Primul capitol se încheie cu un element de noutate, o viziune proprie asupra efectelor stresului parental în formarea și dezvoltarea personalității copilului.

Stresul parental poate avea numeroase efecte asupra formării și dezvoltării personalității copilului. Acesta poate influența atât sănătatea fizică, cât și cea emoțională, precum și modul în care el percepe lumea și relaționează cu ceilalți. Din această perspectivă, am enumerat efectele stresului parental asupra dezvoltării psihofizice și intelectuale a copiilor:

- probleme emoționale și comportamentale: copiii pot deveni anxioși, temători sau deprimați ca rezultat al stresului parental; ei pot dezvolta tulburări comportamentale, cum ar fi agresivitatea sau retragerea socială;

- performanță școlară scăzută: stresul de acasă poate afecta capacitatea copilului de a se concentra la școală, ceea ce poate duce la obținerea unor note mai mici sau la dificultăți de învățare;
- probleme în relațiile sociale: copiii care simt deseori stresul parental, pot avea dificultăți în a-și dezvolta abilitățile sociale, pot avea probleme în a stabili relații sănătoase sau pot deveni mai susceptibili la bullying;
- modelare negativă: copiii învață prin imitare; dacă își văd părinții răspunzând la stres în moduri nesănătoase (de exemplu, prin consum excesiv de alcool, agresiune etc.), este posibil să adopte aceleași comportamente;
- dezvoltare cognitivă: în anii timpurii, creierul copilului este într-o etapă esențială de dezvoltare; stresul cronic poate afecta modul în care se formează conexiunile neuronale, ceea ce poate avea consecințe pe termen lung asupra dezvoltării cognitive;
- probleme de sănătate: există o corelație între stresul parental și unele probleme de sănătate la copii, cum ar fi tulburările de somn, problemele digestive sau imunitatea scăzută;
- stimă de sine scăzută: copiii care simt constant stresul în familie pot începe să creadă că ei sunt cauza problemelor, fapt care scade stima de sine a acestora, dezvoltând sentimentul de neîncredere în propria persoană;
- tulburări de atașament: atunci când părinții sunt prea stresați pentru a răspunde adecvat nevoilor emoționale ale copilului, acesta poate dezvolta tulburări de atașament, ceea ce poate influența modul în care el își formează relații pe parcursul vieții sale;
- risc crescut pentru abuz și neglijare: în situații extreme, părinții extrem de stresați pot recurge la abuz fizic sau emoțional sau pot neglija nevoile copilului.

Pentru a combate efectele stresului parental, este esențial ca părinții să recunoască semnele stresului în propriile lor vieți și să caute metode de gestionare a acestuia, precum consilierea, terapia, tehnicile de relaxare sau discuțiile cu alți părinți. De asemenea, este important să se asigure un mediu securizant și stabil pentru copii și să se comunice deschis cu ei despre sentimentele și preocupările lor. Detaliile zilnice minore, sentimentele reprimite, atmosfera apăsătoare de la locul de muncă, competițiile acerbe, experiențele cotidiene, eșecurile academice ale copiilor, toate acestea pot contribui la sentimentul nostru de disconfort intens.

Oricare ar fi sursa stresului, impactul asupra copilului, potrivit cercetărilor în domeniul educației timpurii, este eliminarea hormonului de stres, cortizolul, care formează un obstacol

în evoluția psihică a acestuia. De asemenea, durata, frecvența și gravitatea situațiilor de stres în cadrul familiei reprezintă un element semnificativ.

Capitolul II al cercetării definește și analizează conceptele și evoluția stilurilor parentale, oferind o perspectivă comprehensivă asupra modului în care acestea influențează dezvoltarea și comportamentul copiilor. În cadrul acestuia, ne-am propus să delimităm conceptele de educație parentală și parenting, concentrându-ne pe relația dintre acestea și stilurile parentale, precum și pe importanța acestor stiluri în formarea și creșterea copiilor.

Educația parentală vizează programele ce îndrumă părinții să-și rafineze competențele, să fie mai receptivi la evoluția/nevoile copiilor, descoperind metode de diminuare a tensiunilor care pot influența calitatea relației părinte-copil și să adopte strategii diferite atunci când se confruntă cu provocări în interacțiunea cu copiii (Small, 1990). Această instruire se axează nu doar pe perfecționarea rolului de părinte, ci și pe abordarea terapeutică menită să atenueze presiunile apărute din responsabilitățile parentale.

Obiectivul principal al educației parentale este de a consolida legăturile dintre părinți și copii, stimulând atitudinile constructive ale acestora și schimbând acțiunile care nu sunt benefice sau care pot fi dăunătoare. Inițiativele de formare pentru părinți tind să cultive la aceștia abordări proactive și constructive, în timp ce vizează eliminarea unor atitudini care pot fi contraproductive pentru evoluția copilului.

Educația parentală vizează nu numai amplificarea aptitudinilor practice, ci și pe cele de analiză și reflecție. Rolul parental este văzut mai mult ca un demers de analiză și de introspecție, ca o serie de activități sau responsabilități concrete, care conturează strict rolurile tradiționale de mamă sau tată (Golding, 2000).

Conform lui M. Hoghugi (2004), termenul de parenting se referă la un set de activități intenționate menite să asigure supraviețuirea și dezvoltarea copilului. Aceste acțiuni pot fi sau nu realizate de către părintele biologic al copilului.

Parentingul presupune acordarea continuă a atenției și îngrijirii necesare astfel încât, copilul să crească și să se dezvolte adecvat; este un termen care se referă la complexitatea rolurilor, responsabilităților și tehnicilor pe care un individ le adoptă în creșterea și educarea copiilor.

Acesta este un proces care implică mai mult decât simpla îngrijire fizică, extinzându-se la educarea emoțională, socială, morală și intelectuală a copilului. Termenul face referire la totalitatea practicilor, comportamentelor, atitudinilor și convingerilor adoptate de părinți în procesul de creștere, educare și formare a copiilor.

Există câteva aspecte cheie ale parentingului:

- Evoluția și adaptarea. Pe măsură ce copiii cresc și se schimbă, și nevoile lor evoluează. Astfel, părinții trebuie să se adapteze continuu la noile etape de dezvoltare a copiilor, de la naștere până la adolescență.
- Comunicarea. Un dialog deschis și onest între părinte și copil este esențial. Prin comunicare, părinții le pot înțelege nevoile, temerile și preocupările, oferindu-le, în același timp, îndrumare și suport.
- Educația. Parentingul implică transmiterea de valori, norme, cunoștințe și abilități necesare copiilor pentru a se integra și funcționa în societate.
- Susținerea emoțională. Părinții trebuie să ofere un mediu în care copilul să se simtă iubit, înțeles și valorizat. Aceasta include oferirea de confort în momente dificile și celebrarea reușitelor.
- Implicarea. A fi prezent și activ în viața copilului, participând la activitățile sale și arătând interes pentru acestea.
- Stabilirea limitelor. Deși este esențial să încurajezi autonomia și independența, este la fel de important să stabilești limite și reguli clare pentru a ghida comportamentul copilului.
- Modelarea. Părinții sunt modele principale pentru copii. Comportamentele, atitudinile și valorile pe care le arată în mod constant sunt, adesea, adoptate și replicate de către copii.
- Protecția. Asigurarea securității și bunăstării copilului, protejându-l de pericole fizice și emoționale.

Parentingul poate fi asemănat cu o călătorie care aduce atât provocări, cât și recompense. Fiecare copil este unic, iar ceea ce funcționează pentru unul s-ar putea să nu funcționeze pentru altul. Flexibilitatea, înțelegerea și răbdarea sunt esențiale în această dorință continuă de a ghida un copil.

Acest capitol supune atenției o analiză conceptuală a stilurilor parentale, pornind de la o perspectivă istorico-cronologică și continuând cu politicile și tendințele contemporane în acest domeniu, cu o accentuare a contextului evolutiv specific românesc.

Stilurile parentale reprezintă modalități distincte prin care părinții își manifestă comportamentele și interacțiunile cu copiii lor. Aceste stiluri reflectă abordările generale ale părinților în ceea ce privește educația, disciplina, comunicarea și sprijinul emoțional acordat copiilor.

Ele se referă la modul în care părinții își exercită rolul parental și influențează dezvoltarea copiilor lor și includ factori precum nivelul de control exercitat de părinți, gradul de afecțiune și sprijin emoțional oferit copiilor, regulile și limitele impuse, modul de comunicare și cel în care părinții abordează disciplina și ghidarea comportamentului copiilor.

Este important de menționat că stilurile parentale nu sunt rigide sau definitive, ci pot varia în funcție de circumstanțe și nevoile individuale ale copiilor și ale familiilor. De asemenea, părinții pot adopta combinații de elemente din diferite stiluri parentale sau pot ajusta stilul lor parental pe parcursul creșterii și dezvoltării copiilor.

Conceptul de stil parental dezvoltat de **D. Baumrind** (1991) se referă la modul specific în care valorile, practicile și comportamentele părintești sunt structurate prin intermediul unui anumit raport între controlul exercitat și afecțiunea manifestată de către părinți. Inițial, autoarea a identificat trei stiluri de parenting în funcție de dimensiunile acceptării și controlului exercitat de părinți: autoritar (caracterizat prin control ridicat și lipsă de afecțiune din partea părintelui), permisiv (caracterizat prin control scăzut și o atitudine afectuoasă și permisivă din partea părintelui) și democratic (1966). Aceeași autoare a recunoscut două dimensiuni ale comportamentului parental care au un impact semnificativ asupra comportamentului copilului: acceptarea și controlul parental. În plus, aceasta combină cele două dimensiuni și definește cele trei stiluri parentale amintite anterior.

Este important de menționat că D. Baumrind recunoaște că stilurile parentale pot varia și pot fi influențate de factori culturali, sociali și individuali. Ea consideră că un echilibru adecvat între controlul părintesc și sprijinul emoțional este esențial pentru a promova dezvoltarea sănătoasă și echilibrată a copiilor.

Taxonomia stilurilor parentale este, de asemenea, prezentată dintr-o perspectivă proprie, urmată de explorarea teoriilor relevante privind stilurile parentale și relația părinte-copil, prin care oferim o înțelegere mai profundă a fundamentelor teoretice și a modului în care stilurile parentale influențează comportamentul și dezvoltarea copiilor în context familial.

I. În funcție de circumstanțe și de personalitatea părinților, propunem o taxonomie în care cuprindem o varietate mare de comportamente și atitudini parentale. Astfel, putem întâlni: părintele ghid, părintele partener, părintele protector, părintele delăsător, părintele echilibrat, părintele oscilant, părintele automat.

II. În funcție de complexitatea relației dintre părinți și copii, dar și de factori precum cultura, background-ul individual, experiențele de viață, sănătatea mentală și fizică, propunem o altă taxonomie a stilurilor parentale: părintele adaptativ, părintele tradiționalist, părintele mediator, părintele mentor, părintele prieten, părintele observator, părintele rezervat.

III. În funcție de observații culturale, experiențe individuale sau evoluții în psihologia dezvoltării propunem o altă taxonomie, care cuprinde alte tipuri de părinți. Este important să se înțeleagă că, așa cum tehnologia evoluează, și stilurile parentale se pot adapta sau se pot schimba: părintele dronă (drone parent), părintele elicopter, părintele lebedă (swan parent), părintele tigru (tiger parent), părintele prieten, părintele consilier, părintele buldozer (snowplow), părintele îndrumător (coach parent), părintele free-range, părintele activist, părintele portar (gatekeeper parent), părintele naturist, părintele nomad, părintele spiritual.

Fiecare stil are *avantaje și dezavantaje*, iar ceea ce funcționează într-un context sau cultură poate să nu funcționeze în altul. Aceste avantaje și dezavantaje sunt generalizări și nu se potrivesc în mod necesar fiecărei situații sau familii individuale. Mulți părinți nu se vor încadra perfect într-o singură categorie și pot combina elemente din mai multe stiluri, adaptându-se la nevoile și circumstanțele copiilor lor. De asemenea, stilul parental adoptat poate evolua și se poate schimba pe măsură ce copilul crește și se dezvoltă.

Cel mai important este ca părinții să fie conștienți, empatici și flexibili în abordarea lor față de creșterea copiilor.

În concluzie, taxonomia stilurilor parentale oferă un cadru util pentru înțelegerea modului în care comportamentele și atitudinile părinților influențează dezvoltarea copiilor. Alegerea și adaptarea stilului parental poate avea implicații semnificative asupra bunăstării copilului pe termen lung.

Capitolul III al cercetării, explorează implicațiile educației parentale asupra randamentului și a reușitei școlare a elevilor din ciclul gimnazial, investigând diverse aspecte legate de implicarea părinților în educația copiilor și sprijinirea demersului spre performanțe academice.

S-au evidențiat elementele definerii și evolutive ale implicării parentale, care au oferit o perspectivă holistică asupra modului în care aceasta a fost conceptualizată și înțeleasă de-a lungul timpului. S-au analizat dimensiunile implicării parentale și factorii care influențează educația copiilor, focalizându-se pe aspectele variate care pot contribui la gradul de implicare al părinților în viața școlară a copiilor.

În contextul școlii românești, a fost investigată implicarea parentală, inclusiv forme, relații, dimensiuni și motivații, oferind o înțelegere mai profundă a modului în care părinții interacționează cu sistemul educațional.

Societatea actuală consideră că parteneriatul școală-familie este o modalitate de asociere, susținere și asistență a influențelor educației formale. Cooperarea dintre părinți și cadre didactice, permanenta comunicare și colaborare dintre aceștia, în diverse situații, conduc

spre eficientizarea învățării. Existența unor limite și a unor norme stabilite în comun acord facilitează de asemenea, învățarea. În orice școală, se observă existența unei rețele de persoane cu o puternică influență asupra educației elevilor, atât din punct de vedere pozitiv, cât negativ.

Dintre aceste relații menționăm ca fiind relevante:

- relațiile cadru didactic-elev;
- relațiile elev-elev;
- relațiile dintre profesori și părinți;
- relațiile dintre profesioniștii care sprijină dezvoltarea copilului cu părinții și profesorii (lucrul în echipă pentru a lua decizii și a întreprinde acțiuni în favoarea copilului).

Colaborarea dintre școală și familie presupune o comunicare efectivă și eficientă, o unitate de cerințe și o unitate de acțiune când este vorba de interesul copilului. Ea constă în schimburi de opinii și discuții, dar atunci când este vorba de decizii, atât școala, cât și familia își păstrează identitatea și aportul în mod specific.

E. Vrăsmaș (2002) definește existența a două dimensiuni principale ale implicării familiei și a școlii în beneficiul copilului:

- dimensiunea relației părinte-copil – pune accent pe monitorizarea frecvenței cursurilor școlare, a temelor pentru acasă, a rezultatelor obținute, dar și a finalizării unor atribuții, precum și pe susținerea financiară a educației copilului;
- dimensiunea relației familie-școală – pune accent pe selectarea profilului și a școlii, pe comunicarea directă dintre părinți și reprezentanții școlii. Comunicarea se poate realiza în timpul unor lectorate/seminarii ce se desfășoară sub forma unor negocieri între echipa managerială a unității de învățământ și asociațiile de părinți, dar și în timpul unor reuniuni/întâlniri cu rol informativ asupra orarelor claselor, a conținuturilor școlare etc.

La aceste forme de colaborare adăugăm astăzi:

- școala părinților;
- consilierea psiho-pedagogică;
- orientarea familiei în funcție de nevoile individuale sau de grup, într-o manieră profesională, de către specialiști pregătiți anume ca profesori de sprijin și consilieri ai problemelor care implică riscuri în dezvoltarea și adaptarea copilului.

Am acordat o atenție specială influenței mediului familial asupra mediului școlar, abordând atât implicarea familiei și caracteristicile specifice mediului școlar rural, cât și reușita școlară a elevilor din învățământul gimnazial, corelată cu factorii implicați în dezvoltarea lor

academică. De asemenea, am pus accentul pe factorii intelectuali și non-intelectuali ai reușitei școlare, evidențiind influențele multiple ce pot afecta performanța școlară a elevilor. În finalul acestui capitol, sunt prezentate practicile de dezvoltare ale competențelor parentale în context național, cu accent pe educația părinților și pe modul în care aceasta poate influența succesul școlar al elevilor.

Studiile de specialitate din domeniul cercetării educative și dezvoltării copilului accentuează importanța implicării părinților și influența pe care o au stilurile parentale asupra performanței școlare a elevilor.

Capitolul IV cuprinde partea experimentală a cercetării noastre, având ca **scop** analizarea stilurilor parentale, a implicării parentale și evidențierea impactului acestora asupra rezultatelor și traiectoriei școlare a elevilor din ciclul gimnazial, în urma participării părinților la un Program de intervenție experimentală care urmărește dezvoltarea unor stiluri parentale eficiente, bazate pe atașament.

Obiectivele vizate în cadrul acestei cercetări sunt:

- Evidențierea relației copil-părinte, relevând influența pe care o au stilurile parentale asupra rezultatelor elevilor din învățământul gimnazial;
- Identificarea relațiilor dintre atașamentul față de părinți și stilul parental, precum și dintre atașament și implicarea parentală;
- Implicarea părinților în educația copiilor, cu efect asupra rezultatelor școlare și continuarea traseului educațional al acestora;
- Analizarea modalității în care stilurile parentale pot conduce la succesul/eșecul elevilor de gimnaziu în mediul școlar.

Întrebările de cercetare

1. În ce măsură rezultatele școlare ale elevilor pot fi influențate de nivelul de atașament față de părinți?
2. Cum se pot modifica rezultatele școlare ale elevilor din gimnaziu și traseul școlar al acestora în funcție de stilurile parentale abordate de părinți?
3. Care este relația dintre stilurile parentale implicarea parentală și modul de implicare a părinților în viața școlară a copiilor, ca urmare a participării la Programul de intervenție experimentală „Părinți implicați, elevi de succes!”

Am investigat aspecte relevante care au susținut **ipoteza generală** propusă: *Presupunem că participarea părinților la Programul de intervenție experimentală „Părinți implicați, elevi de succes!” conduce la dezvoltarea unor stiluri parentale eficiente, la creșterea*

atașamentului și a implicării parentale, ceea ce va determina îmbunătățirea rezultatelor academice ale elevilor și continuarea traiectoriei școlare a acestora.

Din ipoteza generală derivă următoarele **ipoteze secundare**:

IS₁ - Presupunem că nivelul ridicat de atașament al elevilor de gimnaziu față de părinți, influențează creșterea rezultatelor școlare ale acestora.

IS₂ - Presupunem că dezvoltarea stilurilor parentale eficiente, în urma participării părinților la Programul de intervenție experimentală „Părinți implicați, elevi de succes!” influențează continuarea traiectoriei școlare a elevilor de gimnaziu.

IS₃ - Presupunem că Programul de intervenție experimentală „Părinți implicați, elevi de succes!” contribuie la creșterea implicării parentale în viața școlară.

Variabilele cercetării

- **Variabile socio-demografice:**

- genul (masculin/feminin);
- vârsta (20-30 ani/30-40 ani/40-50 ani/50-60 ani/ > 60 ani);
- nivelul de educație (< 8 clase/8 clase/10 clase/ școală profesională/ liceu/ școală postliceală/ facultate/ master/ doctorat);
- statutul marital (singur/căsătorit/divorțat/văduv/relație de cuplu fără a fi căsătorit);
- statusul ocupațional (lucrează: >= 40 ore/săpt., < de 40 ore/săpt., nu este angajat);
- nr. de copii din familie (1/2/3/ >3);
- vârsta elevilor de gimnaziu (11 ani/12 ani/13 ani/14 ani/15 ani).

- **Variabilele independente:**

VI₁ - stilurile parentale: democratic, permisiv, autoritar;

VI₂ - Programul de intervenție experimentală „Părinți implicați, elevi de succes!”;

VI₃ – timpul.

- **Variabilele dependente**

VD₁ - nivelul de atașament al copiilor față de părinți;

VD₂ - rezultatele școlare ale elevilor de gimnaziu (mediile anuale);

VD₃ - trasabilitatea (traiectoria școlară);

VD₄ - implicarea parentală apreciată pe scalele: părinte-copil-activități școlare, relația părinte-școală, colaborarea părinte-școală-comunitate;

Eșantioanele de participanți

Cercetarea a debutat în anul 2022, luna septembrie prin selectarea școlilor din mediul rural, ce urmau a fi cuprinse în lotul investigativ, în funcție de poziționarea lor geografică (zona

limitrofă a localității Fălticeni, județul Suceava), precum și în funcție de efectivele claselor de elevi de nivel gimnazial.

Astfel, din totalul de 39 de școli gimnaziale din mediul rural al zonei Fălticeni, cu un efectiv total de 690 elevi înscriși în ciclul gimnazial (în anul școlar 2022-2023), am stabilit derularea cercetării în 11 școli gimnaziale din mediul rural, pe un lot de subiecți format din 264 de elevi, cu vârste cuprinse între 11 și 15 ani și 264 de părinți ai acestora.

Am folosit tehnica eșantioanelor paralele având un grup de control și un grup experimental.

Eșantioanele au fost stabilite pe baza *analizei de putere apriorică* din programul Gpower 3.1., care presupune introducerea unui nivel dorit al puterii și mărimea estimată a efectului.

Metodele și instrumentele de cercetare

Am abordat o cercetare mixtă, incluzând atât metode cantitative, cât și calitative, în scopul abordării comprehensive și profunde a temei de cercetare propuse. Utilizarea simultană a acestor două tipuri de metode permite o triangulare a datelor, sporind validitatea și credibilitatea rezultatelor.

Cercetarea cantitativă ne permite realizarea unei analize la o scară mult mai mare, în vederea identificării tuturor cazurilor în care părinții se implică în educația copiilor și în reușita lor școlară, iar metodele de cercetare alese ne-au permis selectarea unui eșantion mai amplu. Folosind ancheta pe bază de chestionar, am obținut date exacte referitoare la o persoană sau la un grup social (elevii de gimnaziu și părinții acestora).

Pentru verificarea ipotezelor propuse, am utilizat următoarele metode de cercetare:

- Analiza de conținut
- Analiza documentară
- Ancheta pe bază de chestionar și interviu (chestionare pentru părinți/elevi - pe suport de hârtie; interviu cu profesorii diriginți)
- Experimentul

Instrumentele de investigare

Parenting Style Dimensions Questionnaire (PSDQ - Robinson et al, 2001)- chestionar pentru părinți versiunea scurtă (32 de itemi), structurat în trei dimensiuni principale, asociate celor trei stiluri parentale (autoritar, permisiv, democratic).

Parent and School Survey (PASS - Ringenberg et al, 2005) - chestionar pentru părinți, care măsoară implicarea parentală în educația copiilor (30 de itemi).

Parental Attachment Questionnaire (PAQ - Kenny, 1987) - chestionar pentru elevi, care evaluează atașamentul față de părinți (55 de itemi).

Etapele cercetării:

Etapă preexperimentală

Etapă preexperimentală a debutat cu **un studiu** ce cuprinde **o analiză calitativă a literaturii de specialitate din România** privind stilurile parentale, studiu în care am utilizat ca metodă de cercetare – **analiza de conținut**, continuând cu **analiza documentară și ancheta pe bază de chestionar** aplicată pe un eșantion reprezentativ de părinți.

Analiza calitativă a literaturii de specialitate din România s-a derulat cu scopul de a obține o imagine de ansamblu asupra abordării stilurilor parentale la nivelul României, între anii 2012-2022.

Scopul și obiectivele studiului

Acest studiu își propune să exploreze în profunzime practicile, atitudinile și percepțiile părinților români în ceea ce privește modul în care își pot educa și crește copiii, aspect ce implică obținerea de informații detaliate despre stilurile parentale utilizate în diferite contexte și comunități din România, precum și înțelegerea factorilor care influențează aceste stiluri.

Principalele **obiective** ale acestei analize calitative a stilurilor parentale sunt:

- Identificarea și descrierea stilurilor parentale predominante: analiza calitativă ajută la identificarea stilurilor parentale prevalente în diferite comunități sau grupuri de părinți din România; acest lucru contribuie la înțelegerea modului în care aceste stiluri sunt influențate de factori culturali, socio-economici și educaționali specifici.
- Explorarea percepțiilor și valorilor părinților: analiza calitativă poate să ofere o perspectivă profundă asupra acestora cu privire la educația și creșterea copiilor; ea cuprinde aspecte precum așteptările părinților față de copii, prioritățile educaționale, abordările disciplinare și relația părinte-copil.
- Identificarea factorilor care influențează stilurile parentale în România: acești factori pot include influențe culturale, educaționale, economice, sociale și contextuale, precum și experiențe personale ale părinților.
- Înțelegerea impactului stilurilor parentale: analiza calitativă investighează impactul stilurilor parentale asupra dezvoltării și bunăstării copiilor; aceasta implică evaluarea consecințelor psihologice, emoționale și comportamentale ale diferitelor stiluri parentale, precum și identificarea factorilor care pot contribui la rezultate pozitive sau negative pentru copii.

Analiza calitativă a stilurilor parentale din România oferă o perspectivă detaliată și cuprinzătoare asupra modului în care părinții români își îndeplinesc rolul, furnizează informații

valoroase pentru dezvoltarea programelor și a politicilor de sprijin parental și pentru îmbunătățirea relației părinte-copil.

Considerăm esențial acest studiu pentru fundamentarea, întărirea și susținerea cercetării propuse în lucrarea de față, deoarece prin analiza literaturii de specialitate:

- evidențiem particularitățile stilurilor parentale care sunt specifice culturii și societății românești;

- aducem o perspectivă unică și contextualizată asupra modului în care stilurile parentale influențează rezultatele elevilor de gimnaziu în contextul românesc;

- oferim o înțelegere mai profundă a factorilor culturali și sociali care influențează stilurile parentale în România, acest lucru contribuind la identificarea și explorarea conexiunilor dintre stilurile parentale și rezultatele școlare ale elevilor de gimnaziu;

- sintetizăm cercetările anterioare relevante care au investigat legătura dintre stilurile parentale și performanța școlară a elevilor, consolidând astfel, argumentele și concluziile cercetării noastre;

- identificăm eventualele lacune în cercetarea existentă și propunem direcții viitoare pentru investigarea stilurilor parentale și a rezultatelor elevilor de gimnaziu în contextul românesc, contribuind la dezvoltarea ulterioară a domeniului și la îmbunătățirea politicilor și practicilor educaționale.

Întrebările de cercetare la care acest studiu își propune obținerea unor răspunsuri:

- Cum abordează literatura de specialitate din România stilurile parentale și influența acestora asupra reușitei academice a elevilor, în perioada 2012-2022?
- Care este impactul stilurilor parentale asupra dezvoltării copilului?

Analiza de conținut are ca scop - identificarea și descrierea diferitelor stiluri parentale în contextul României, evaluarea impactului lor asupra dezvoltării copilului și identificarea tendințelor și modelelor comune în cercetarea existentă în România.

Rezultatele au evidențiat că un stil parental autoritar a fost corelat cu niveluri mai scăzute de adaptare socială, cu niveluri ridicate de performanțe academice, de satisfacție în viață și autonomie la copii. Se evidențiază importanța adoptării unui stil parental echilibrat și deschis (autoritar-permisiv) în contextul românesc, în vederea promovării unei dezvoltări socio-emoționale sănătoase.

S-a constatat că un stil parental permisiv a fost asociat cu performanțe academice mai scăzute, în timp ce **un stil parental autoritar a fost corelat cu rezultate mai bune la nivel**

academic. Acest lucru sugerează că, în contextul educațional românesc, o abordare echilibrată și disciplinată poate juca un rol important în încurajarea succesului academic al copiilor.

S-a constatat că un stil parental autoritar și unul permisiv au fost asociate cu niveluri mai ridicate de probleme emoționale și comportamentale la copii, în comparație cu un stil parental autoritar democratic. Aceste rezultate subliniază importanța adoptării unui stil parental care îmbină limitele și ghidarea cu susținerea și comunicarea adecvată pentru a promova o bunăstare mentală optimă în rândul copiilor români.

Concluzii ale demersului întreprins:

- Cercetările din contextul românesc evidențiază că stilurile parentale au un impact semnificativ asupra dezvoltării psiho-fizice și intelectuale a copiilor. În acest sens, este esențială informarea părinților și furnizarea de sprijin și resurse pentru a încuraja adoptarea unor practici parentale pozitive și eficiente în România, **motiv pentru care am considerat că este necesară desfășurarea unui Program de intervenție experimentală denumit sugestiv „Părinți implicați, elevi de succes!”.**

- Studiile privind stilurile parentale au demonstrat că acestea pot afecta dezvoltarea copilului în mai multe aspecte, inclusiv în formarea identității, în relaționare, în adaptarea socială și în succesul academic. Importanța continuă a cercetării și explorării stilurilor parentale în România este legată de impactul pe care acestea îl au asupra dezvoltării copilului într-un mediu specific.

Astfel, după finalizarea studiului prezentat anterior, pentru a continua activitatea de cercetare în direcția propusă inițial, am decis ca tot în **etapa preexperimentală** să realizăm o analiză documentară (**în septembrie 2022**), care a debutat prin colectarea unor date semnificative din documentele școlare ale unităților de învățământ gimnaziale implicate în cercetare, date care evidențiază randamentul școlar al elevilor (reflected în mediile anuale din clasa a VII-a), toate acestea fiind obținute cu acordul directorilor instituțiilor de învățământ, respectându-se normele GDPR în vigoare (T0 - debutul cercetării).

Pentru colectarea unor date privind stilurile parentale, implicarea părinților în educația copiilor și atașamentul copiilor față de părinți, am utilizat **ancheta pe bază de chestionar** aplicată pe un eșantion reprezentativ de părinți ai elevilor din 11 școli gimnaziale, mediul rural al județului Suceava, zona limitrofă a localității Fălticeni (264 elevi de gimnaziu și 264 de părinți ai acestora). Pentru părinți am utilizat instrumentele: PSDQ (Chestionarul despre stilurile și dimensiunile educației parentale) și PASS (Chestionar privind implicarea părinților în mediul școlar), iar pentru elevi, PAQ (Chestionar privind atașamentul parental).

Etapa experimentală

Programul de intervenție experimentală „Părinți implicați, elevi de succes!”

În urma identificării nevoilor educaționale ale părinților elevilor de gimnaziu din școlile implicate în cercetare, am conceput și derulat un Program de intervenție concretizat sub forma unor cursuri de educație parentală, cu grupe formate din minim 10 - maxim 25 de părinți, program denumit sugestiv „Părinți implicați, elevi de succes!”. În calitate de educator parental, sub egida Asociației HoltIS Iași, am organizat cursuri de educație a părinților, în perioada octombrie 2022 – februarie 2023, în școlile gimnaziale din mediul rural al județului Suceava ce fac parte din grupul experimental al eșantionului reprezentativ.

În vederea dezvoltării unor abilități și competențe parentale de către părinții elevilor de gimnaziu, în această etapă am aplicat **Programul de intervenție „Părinți implicați, elevi de succes!”**, prin desfășurarea unor **cursuri de educație parentală**, în școlile incluse în grupul experimental.

Programul de intervenție este structurat în 10 sesiuni de formare aplicate pe grupuri formate din 10-25 de părinți, în perioada **4 octombrie 2022 – 24 februarie 2023 (T₁)**.

Program de intervenție experimentală „Părinți implicați, elevi de succes!”

- extras -

SESIUNEA 1

FII UN PĂRINTE DE NOTA 10!

ABORDĂRI ȘI SFATURI PENTRU O CREȘTERE ARMONIOASĂ A COPIILOR

Modulul 1: Comunicarea eficientă cu copiii

- Importanța comunicării deschise și sincere în relația cu copiii
- Ascultarea activă și empatia
- Stabilirea unui mediu de comunicare nonviolentă
- Întrebările deschise și dialogul cu copiii

Modulul 2: Gestionarea comportamentului

- Stabilirea limitelor și a regulilor clare
- Aplicarea consecințelor potrivite și corecte
- Evitarea pedepselor și a violenței fizice
- Tehnici de rezolvare a conflictelor într-un mod pașnic

Modulul 3: Cultivarea încrederii și autonomiei

- Încurajarea independenței și asumării responsabilității
- Susținerea explorării și a descoperirii de sine
- Construirea încrederii și a unei imagini pozitive de sine
- Promovarea luării deciziilor și a gândirii critice

Modulul 4: Construirea relațiilor pozitive

- Oferirea unui model pozitiv pentru copii
- Crearea unui mediu familial armonios și respectuos
- Promovarea valorilor precum generozitatea, compasiunea și respectul față de ceilalți
- Încurajarea comunicării sănătoase și a cooperării în familie

Modulul 5: Menținerea unui echilibru între autoritate și libertate

- Stabilirea regulilor și a limitelor adecvate pentru copii
- Înțelegerea nevoilor și dorințelor copiilor
- Gestionarea conflictelor și negocierea cu copiii
- Dezvoltarea abilității de a permite independența și a oferi suport emoțional

Aplicații:

- 1. Pune-te în locul lui!** Se cere părinților să aleagă o activitate sau o situație obișnuită din viața cotidiană a copilului, să încerce să se pună în locul acestuia și să înțeleagă cum ar putea percepe și experimenta acea situație. Se discută despre sentimentele și perspectivele pe care le-au experimentat și se găsesc modalități de a le înțelege și de a le gestiona mai bine.
- 2. Parenting Challenge:** Acest exercițiu propune diverse provocări și exerciții practice pentru a-i ajuta pe părinți să-și dezvolte abilitățile de „părinte înțelept”. Fiecare provocare vizează un aspect specific, cum ar fi comunicarea, gestionarea comportamentului sau construirea relațiilor pozitive. Se oferă resurse și sfaturi care îi ghidează pe participanți în parcursul de dezvoltare ca și părinte.
- 3. Întrebări și răspunsuri:** Împreună cu părinții se creează o listă de întrebări pe care le pot adresa copiilor pentru a-i înțelege mai bine. Întrebările pot fi despre preferințe, emoții, vise sau despre orice altceva care să îi ajute să își cunoască mai profund copilul. Părinții vor fi sfătuiți să își încurajeze copiii să răspundă sincer și deschis și să fie atenți la răspunsurile lor pentru a se conecta mai bine cu ei.
- 4. Mindful Parenting:** Această aplicație oferă exerciții și tehnici de mindfulness adaptate părinților, tehnici care îi vor ajuta să se concentreze pe prezent, pe situații reale, să fie mai conștienți de propriile emoții și să gestioneze stresul și anxietatea. Prin practicarea

mindfulness-ului, participanții la acest program pot deveni mai calmi, mai prezenți și mai înțelegători

Acest program de intervenție a fost privit și înțeles de către părinți, ca o reală necesitate, deoarece trăind în mediul rural, mulți dintre ei nu au avut acces la educația formală, cei mai mulți au un nivel de trai scăzut și nu consideră că școala este un factor cu rol important în educația copiilor. Cursurile de parenting propuse au venit în sprijinul părinților, indiferent de vârsta copilului lor și/sau de nivelul socio-economic al familiei; ele au condus la întărirea relației părinte-copil, la înțelegerea nevoilor pe care le au copiii, precum și la modalitatea prin care aceste nevoi pot fi îndeplinite. Părintele va ști să răspundă nevoilor copilului, ceea ce-l va determina pe copil să fie mai atent la cerințele acestuia, iar relația dintre cei doi va fi una de colaborare.

Astfel, pe durata desfășurării acestor cursuri, părinții au fost îndrumați să asigure elevilor condiții de studiu cât mai bune, să stabilească un regim de muncă/studiu al copiilor, să îi supravegheze discret în timpul liber, să îi sprijine în înlăturarea golurilor din cunoștințe prin muncă suplimentară, să folosească metode prin care le vor putea asigura progresul la învățătură, rezultate școlare mai bune – reușită școlară.

Cursurile de educație a părinților propuse au determinat părinții să își cunoască mai bine rolul parental, să îl conștientizeze, dar și să înțeleagă misiunea pe care o au în dezvoltarea educației copiilor, în integrarea lor socială. În urma participării la acest program, părinții au conștientizat faptul că un stil parental pozitiv poate fi dobândit prin învățare și exersare și poate conduce la obținerea unor rezultate pozitive în dezvoltarea copiilor, în integrarea lor socială, și, bineînțeles, în activitatea școlară.

Programul „Părinți implicați, elevi de succes!” a creat cadrul necesar pentru dezvoltarea competențelor parentale în conformitate cu recomandările psihopedagogiei moderne, iar la finalul acestuia, părinții vor fi capabili să le ofere copiilor sprijinul și îndrumarea de care aceștia au nevoie pentru a avea succes în școală și în viață.

Participarea la acest program de parenting, nu a fost înțeleasă de către părinți ca o lipsă a unor abilități parentale, ci ca o modalitate de îmbunătățire și dezvoltare a competențelor pe care le au, un mod prin care ei pot învăța să își cunoască mai bine copilul și personalitatea acestuia, pentru a răspunde adecvat nevoilor sale, pentru a-l ajuta pe acesta să atingă un potențial maxim în dezvoltare și învățare.

Acest program de intervenție are ca scop oferirea de cunoștințe și instrumente practice pentru a deveni un părinte bine informat și pentru a sprijini dezvoltarea emoțională, intelectuală și socială a copiilor. În acest curs, am explorat diverse subiecte, precum: comunicarea eficientă,

gestionarea comportamentului, promovarea încrederii și autonomiei, dezvoltarea relațiilor pozitive și menținerea unui echilibru sănătos între autoritate și libertate, organizate în întâlniri/sesiuni de lucru cu părinții, structurate pe mai multe module.

Etapa postexperimentală

Această etapă (**T₂ – după finalizarea Programului de intervenție**) s-a derulat începând cu perioada **29 - 31 mai 2023** și a constat în culegerea datelor referitoare la gradul de implicare a părinților în activitățile din mediul școlar (activități de tip formal și nonformal), pe baza unui interviu cu cei 8 diriginți ai elevilor claselor a VIII-a, din școlile incluse în grupul experimental. Profesorii diriginți au consimțit participarea la studiu și au acordat interviul.

În perioada **6 - 8 iunie 2023**, am reaplicat aceleași **chestionare**, aceluiași repondenți, ca și în etapa preexperimentală comparând rezultatele obținute în cele două perioade, privind implicarea familială, atașamentul intern, stilurile parentale și rezultatele școlare ale elevilor. De asemenea, la finalul anului școlar în curs, s-a realizat o nouă colectare a datelor (**analiza documentelor școlare**) privind rezultatele obținute de elevii claselor a VIII-a la sfârșitul anului școlar 2022 – 2023, măsurate prin mediile anuale.

În perioada **4 - 8 septembrie 2023**, din unitățile de învățământ incluse în experiment, am colectat date privind traseul școlar al elevilor care au absolvit clasa a VIII-a, cu scopul de a urmări participarea la Evaluarea Națională 2023 și admiterea în ciclul liceal/profesional și de a verifica în ce măsură se reduce/dispare abandonul școlar.

Etapa de retestare

Această etapă (**T₃ – retest**) s-a desfășurat **în perioada decembrie 2023 - ianuarie 2024** prin aplicarea aceluiași chestionare, părinților și elevilor aflați acum în clasa a IX-a la licee/colegii/școli profesionale, care au făcut parte din grupul experimental. S-a urmărit modificarea gradului de implicare al părinților în mediul școlar. Retestarea s-a realizat pe același eșantion de 132 de părinți, și 132 de elevi, incluși în grupul experimental inițial.

Considerații de etică

Înainte de începerea cercetării propriu-zise, prin completarea unui Consimțământ informat, am solicitat acordul părinților pentru participarea la studiu și aplicarea chestionarelor atât pentru ei, cât și pentru elevi, deoarece aceștia din urmă sunt minori.

Am asigurat participanții la cercetare asupra confidențialității datelor și informațiilor obținute în urma completării chestionarelor, dar i-am informat și despre beneficiile pe care le au prin participarea la cercetare, în urma implicării părinților la cursurile de educație parentală.

De asemenea, le-am explicat faptul că cercetarea de față, urmărește prelucrarea datelor și informațiilor și nu identificarea persoanelor care au răspuns la întrebările din chestionarele propuse. Subiecților li s-a adus la cunoștință faptul că participarea lor la cercetare este voluntară, motiv pentru care se pot retrage oricând doresc, iar la solicitarea acestora li se vor furniza rezultatele cercetării.

Limitele cercetării

Cercetarea poate avea anumite **limite**, dintre care enumerăm:

- având în vedere mărimea eșantionului, rezultatele nu pot fi extinse la nivelul întregii populații școlare de gimnaziu din țară, pentru obținerea unor rezultate semnificative;
- lipsa de sinceritate a unor participanți, deoarece există tendința acestora de a oferi răspunsuri pe care le consideră a fi așteptate de cercetător;
- nivelul de pregătire școlară a populației (unele răspunsuri ar putea să nu fie relevante din cauza gradului redus de inteligibilitate a itemilor, lucru întărit și de faptul că părinții completează chestionarul fără asistență și explicații suplimentare);
- numărul foarte mare de persoane de gen feminin participante la studiu;
- participarea unui singur părinte, în locul ambilor părinți, la Programul de intervenție;
- grupurile de studiu nu au fost echivalente la momentul inițial al testării, existând o diferență de 0,40 sutimi între mediile anuale ale claselor a VII-a;
- posibile dificultăți și incertitudini în interpretarea datelor și a rezultatelor cercetării derulate;

Capitolul V se concentrează pe analiza și prezentarea detaliată a rezultatelor obținute în cadrul cercetării, structurate în patru etape esențiale: preexperimentală, experimentală, postexperimentală și de retestare. Fiecare dintre aceste etape joacă un rol esențial în validarea ipotezelor cercetării, permițând o evaluare riguroasă a efectelor intervenției experimentale. În cuprinsul acestui capitol, vom furniza o imagine detaliată și bine structurată a progresului și impactului intervenției experimentale, oferind astfel, o înțelegere profundă a procesului investigativ și a rezultatelor obținute.

Etapa preexperimentală reprezintă punctul de plecare al cercetării și are scopul de a stabili un cadru de referință pentru măsurătorile ulterioare. Prin evaluarea inițială a

participanților, se obțin date de bază care permit compararea și identificarea schimbărilor ulterioare. În această etapă, se urmărește asigurarea omogenității grupurilor de control și experimental, astfel încât orice diferențe observate ulterior să poată fi atribuite intervenției și nu altor factori externi.

Etapa experimentală este considerată nucleul cercetării, deoarece în cadrul acesteia se aplică Programul de intervenție. Scopul ei este de a induce schimbări în variabilele de interes și de a observa modul în care participanții reacționează la intervenție. Prin monitorizarea atentă și analiza datelor colectate în timpul acestei etape, se pot evalua efectele imediate ale intervenției și se pot formula primele concluzii despre eficacitatea acesteia.

Etapa postexperimentală permite evaluarea impactului imediat al intervenției după finalizarea acesteia. Această etapă este importantă pentru a verifica dacă efectele observate în timpul intervenției se mențin și pentru a analiza modificările pe termen scurt. Compararea datelor postexperimentale cu cele preexperimentale și experimentale oferă o perspectivă clară asupra progresului realizat și a schimbărilor semnificative.

Etapa de retestare este esențială pentru evaluarea durabilității efectelor intervenției pe termen lung. Prin reexaminarea participanților la un interval de timp după finalizarea intervenției, se poate determina dacă beneficiile observate persistă sau dacă apar schimbări noi. Această etapă oferă informații valoroase despre stabilitatea și sustenabilitatea intervenției, contribuind la validitatea ipotezei generale a cercetării. În fiecare secțiune a capitolului sunt utilizate metode statistice adecvate pentru a analiza și interpreta datele colectate. Tehnici precum corelațiile Pearson, Testele t pentru eșantioane pereche sau pentru eșantioane independente, analiza varianței (ANOVA Mixtă), sunt aplicate pentru a identifica diferențele semnificative și pentru a trasa concluzii valide. În plus, reprezentările grafice sunt utilizate pentru a ilustra clar evoluția variabilelor de interes și pentru a facilita înțelegerea rezultatelor.

Analiza detaliată a fiecărei etape este esențială pentru a înțelege pe deplin impactul intervenției și pentru a oferi o bază solidă pentru concluziile finale ale cercetării. Aceasta contribuie la asigurarea rigurozității științifice și la validarea ipotezelor specifice, oferind astfel o contribuție semnificativă la înțelegerea aprofundată a temei de cercetare propuse.

Capitolul se încheie cu o sinteză a principalelor constatări din fiecare etapă, subliniind evoluția variabilelor de interes pe parcursul cercetării.

Rezultatele cercetării

Ipoteza 1 – Presupunem că nivelul ridicat de atașament al elevilor de gimnaziu față de părinți, influențează creșterea rezultatelor școlare ale acestora.

Pentru verificarea acestei ipotezei am calculat coeficienții de corelație Pearson între atașamentul parental și media clasei a VIII-a, la T2, obținând următoarele rezultate:

Există o asociere pozitivă semnificativă între media clasei a VII-a și media clasei a VIII-a: $r = 0.97$, $p < 0,001$; deducem că media clasei a VII-a corelează pozitiv cu media de la clasei a VIII-a (corelație pozitivă pentru că $r = 0.97$, corelație semnificativă pentru că $p < 0,001$).

Există o asociere pozitivă semnificativă între media clasei a VIII-a și atașamentul parental la T2: $r = 0.19$, $p < 0,001$; de aici rezultă că media clasei a VIII-a corelează pozitiv cu atașamentul parental la T2 după aplicarea Programului de intervenție, ceea ce înseamnă că, atunci când mediile clasei a VIII-a (T2) sunt mari, se observă și o creștere a atașamentului parental sau atunci când atașamentul parental crește se îmbunătățesc și mediile elevilor (corelație pozitivă pentru că $r = 0.19$, corelație semnificativă pentru că $p < 0,001$).

În T1 nu există o diferență semnificativă între grupul experimental și cel de control în ceea ce privește scorul la atașamentul parental ($p > 0,05$).

În T2 există o diferență semnificativă între grupul experimental și cel de control în ceea ce privește atașamentul parental ($t(262) = -6,25$; $p < 0,001$), în sensul că grupul experimental a obținut un scor semnificativ mai mare ($M = 229,91$), comparativ cu scorul grupului de control ($M = 211,66$).

Astfel, diferența accentuată în T2 demonstrează faptul că Programul de intervenție a contribuit la creșterea atașamentului față de părinți.

Valorile indicate și diferențele semnificative dintre cele două momente ale testării constituie încă o dovadă a reușitei Programului de intervenție aplicat grupului experimental.

În concluzie, există o relație puternică între atașamentul parental și rezultatele școlare ale elevilor. Promovarea unui atașament între părinți și copii poate fi o componentă esențială a intervențiilor destinate îmbunătățirii performanțelor școlare.

Acest lucru subliniază importanța sprijinului emoțional și al relațiilor sănătoase în cadrul familiei pentru succesul academic al copiilor.

Rezultatele obținute confirmă Ipoteza 1.

Ipoteza 2 - Presupunem că dezvoltarea stilurilor parentale eficiente, în urma participării părinților la Programul de intervenție experimentală „Părinți implicați, elevi de succes!” determină continuarea traiectoriei școlare a elevilor de gimnaziu.

Utilizând ANOVA mixtă am analizat diferențele dintre cele două grupuri, precum și efectele de interacțiune dintre acestea, pentru variabilele independente: stil autoritar, stil permisiv, stil democratic în cele două momente ale testării.

Rezultatele arată că programul a avut succes, deoarece la T1 nu s-au înregistrat diferențe semnificative, iar la T2 au existat astfel de diferențe.

Ceea ce am obținut în urma acestor analize de varianță reprezintă de fapt, un rezultat așteptat, confirmându-se ideea inițială conform căreia, în urma aplicării Programului de intervenție, unii părinți și-au dezvoltat un stilul parental eficient, dovedit prin valorile scăzute ale stilului autoritar în T2.

Rezultatul obținut ar putea fi un efect al Programului implementat, dar având în vedere doar această comparație care arată că la T2 stilul democratic este mai mare la grupul experimental, nu putem presupune că este doar implicația programului, deoarece ar fi putut contribui și alți factori: educația și informația, experiența personală, modelarea comportamentului, comunicarea și relația cu copilul înțelegerea nevoilor și dezvoltarea copilului, auto-reflecția și dorința de schimbare cultura și mediul social.

Pentru determinarea asocierii dintre stilurile parentale și media clasei a-VIII-a în T2 am efectuat corelații Pearson și am obținut următoarele:

Nu există o asociere semnificativă între stilul democratic în T2 și media cl. a VIII-a: $r = -0.13$, $p = 0,127$), ceea ce arată că în grupul de control, stilul democratic la T2 nu corelează cu media clasei a VIII-a (în T2).

Urmărind traseul școlar al elevilor clasei a VIII-a de la școlile cuprinse în lotul investigativ, am realizat o analiză comparativă care evidențiază faptul că în grupul de control se înregistrează un număr mai mare de elevi care nu au continuat studiile (3 elevi din care: un caz – abandon școlar, două cazuri – neprezentare la Examenul de Evaluare Națională la clasa a VIII-a), iar în grupul experimental se înregistrează doar 1 elev în această situație (caz de neprezentare la Examenul de Evaluare Națională la clasa a VIII-a).

Analizele statistice anterioare, demonstrează faptul că există o asociere pozitivă semnificativă între stilul autoritar la T2 și implicarea parentală la T2: $r = 0.36$, $p < 0,001$) și există o asociere pozitivă semnificativă între stilul permisiv T2 și implicarea parentală la T2: $r = 0.53$, $p < 0,001$), după aplicarea Programului de intervenție, nu există o asociere semnificativă între stilul democratic T2 și media clasei a VIII-a, ci doar asociere negativă semnificativă între stilul democratic la T2 și implicarea parentală la T2: $r = -0.44$, $p < 0,001$).

Asocierile realizate susțin faptul că Ipoteza 2 este parțial confirmată (pentru stilul autoritar și stilul permisiv), iar pentru stilul democratic nu este confirmată .

În concluzie, rezultatele obținute prin analiza comparativă privind trasabilitatea școlară, dar și prin analiza corelațiilor Pearson efectuate (între stiluri parentale și implicare parentală la T2, între stiluri parentale și medii școlare la T2) confirmă parțial Ipoteza 2.

Ipoteza 3 - Presupunem că Programul de intervenție experimentală „Părinți implicați, elevi de succes!” contribuie la creșterea implicării parentale în viața școlară.

Pentru verificarea acestei ipoteze am efectuat corelații Pearson între media cl. a VIII-a la T2 și implicarea parentală în viața școlară la T2, pe grupul experimental la care a fost aplicat Programul de intervenție propus.

S-a evidențiat faptul că există o asociere pozitivă semnificativă între media clasei a VIII-a și implicarea parentală la T2: $r = 0.22, p < 0,001$), în sensul că în grupul experimental, media clasei a VIII-a corelează pozitiv cu implicarea în viața școlară la T2, ceea ce dovedește că există o asociere/ legătură între creșterea mediilor elevilor și implicarea în viața școlară (la grupul experimental) după aplicarea Programului de intervenție.

Astfel, se validează din nou aspectul referitor la eficacitatea și succesul Programului aplicat. Programul de intervenție a avut un impact semnificativ și benefic asupra părinților, consolidând legătura dintre implicarea în viața școlară și performanțele academice.

Faptul că există o asociere pozitivă între creșterea mediilor și nivelul de implicare parentală în activitățile școlare sugerează că intervenția implementată a fost eficientă în a-i motiva pe părinți să fie mai activi și implicați în viața școlară.

Rezultatele obținute confirmă Ipoteza 3.

Etapa de retestare

În perioada **decembrie 2023 – ianuarie 2024** am derulat etapa de retestare a celor 132 de subiecți din grupul grupul experimental și am aplicat aceeași serie de chestionare (PSDQ, PASS, PAQ) pentru validarea rezultatelor inițiale și pentru a verifica dacă rezultatele obținute în cadrul celor două etape anterioare sunt consistente și reproductibile.

Variabila rezultate școlare (medii anuale) nu s-a mai analizat, deoarece la momentul retestării, situațiile școlare (mediile anuale ale elevilor) nu erau încheiate, nefiind finalizat anul școlar curent.

Corelațiile Pearson între atașamentul parental și implicarea parentală în cele două momente T2, T3.

Nu există corelații între atașamentul parental din T2 și atașamentul parental din T3. Acest lucru poate indica faptul că atașamentul parental poate fi influențat de factori temporali sau evenimente specifice care nu sunt permanent corelate între cele două momente de timp.

Nu există corelații între implicarea în viața școlară din T2 și implicarea în viața școlară T3. Absența unei corelații între nivelul de implicare în viața școlară la două momente diferite

de timp (T2 și T3) sugerează că nivelul de implicare în viața școlară nu este constant sau previzibil pe termen lung, pentru aceeași persoană, aspect care poate fi influențat de schimbările din mediul școlar, interesele personale ale elevului sau ale altor factori individuali.

Corelațiile Pearson între implicarea parentală și stilurile parentale în T3:

În T3 se observă o schimbare în dinamică, deoarece există o corelație pozitivă semnificativă între aceste variabile. Acest lucru sugerează că, la un moment ulterior, o mai mare implicare în viața școlară este asociată cu un stil mai democratic al părinților.

Cu toate acestea, odată cu trecerea timpului (T3), pe măsură ce copiii cresc și se dezvoltă, implicarea părinților în viața școlară poate fi asociată cu o tendință de adoptare a unui stil mai democratic de către aceștia, ceea ce indică un interes crescut pentru comunicare, colaborare și luarea deciziilor împreună cu propriii copii.

Corelațiile Pearson între atașamentul parental și stilurile parentale:

Nu există corelații semnificative între atașamentul parental la T2 și stilurile parentale în T3.

Absența unei corelații semnificative poate sugera că părinții adoptă diferite stiluri parentale în funcție de nevoile și contextul specific al relației lor cu copiii, mai degrabă decât să fie strict determinați de nivelul lor de atașament față de aceștia.

Există însă și alți factori care pot să joace un rol important în determinarea stilurilor parentale adoptate de către părinți la T3. Aceștia ar putea include influențe culturale, sociale, economice sau chiar circumstanțe individuale și experiențe de viață care pot să modifice sau să atenueze legătura dintre atașamentul părintelui și stilurile sale de parenting.

Absența unei corelații semnificative poate indica, de asemenea, faptul că relația părinte-copil s-a dezvoltat într-o direcție în care atașamentul părintelui nu mai este un predictor puternic sau unic al stilului său de parenting.

Concluziile cercetării

S-a demonstrat existența unei corelații semnificative între stilurile parentale și rezultatele academice ale elevilor din ciclul gimnazial, două dintre ipotezele specifice s-au confirmat în totalitate (Ipoteza 1 și Ipoteza 3), iar Ipoteza 2 a fost parțial confirmată.

Programul de intervenție a reușit să ofere părinților resurse și sprijin adecvat pentru a-și dezvolta abilitățile și pentru a-și valorifica potențialul în cadrul școlii, deoarece intervenția a inclus elemente de mentorat și consiliere armonios îmbinate cu aplicații și activități atractive și utile, care au stimulat interesul și participarea acestora în timpul liber.

Rezultatele obținute sugerează că o implicare parentală crescută în viața școlară a copiilor are un impact pozitiv asupra rezultatelor academice ale elevilor, consolidând ideea că

educația nu se limitează doar la predare și învățare în clasă, ci și la participarea activă în diverse activități și inițiative școlare.

Relația dintre stilurile parentale și rezultatele școlare ale elevilor de gimnaziu este influențată de implicarea părinților în educația copiilor, de gradul de atașament al acestora față de părinți, precum și de stilurile parentale adoptate. S-a evidențiat importanța acestor factori, nu doar în contextul randamentului și succesului școlar al elevilor de gimnaziu, ci și în ceea ce privește continuitatea traseului educațional către etapele ulterioare ale învățământului.

În concluzie, privind-o ca pe o direcție viitoare a cercetării, se evidențiază importanța investiției în programe de intervenție care să încurajeze și să sprijine implicarea părinților în viața școlară, oferindu-le astfel o experiență holistică necesară și utilă.

BIBLIOGRAFIE:

- Abidin, R. (1982). *Caiet de lucru abilități parentale* (ed. a II-a). New York. Human Sciences Press
- Abrudan, C. (2015). *Stilurile Parentale si Atitudinea Adolescentilor Fata de Crestinism*. (Doctoral dissertation, Universidad de Montemorelos Mexico). 3-13
- Agabrian, M., Millea, V. (2005). *Parteneriate școală-familie-comunitate*. Editura Institutul European. Iași
- Ailincăi, R. & Weil-Barais, A. (2006). „Un dispositif d'éducation parentale dans un musée scientifique”. *Revue Internationale de l'Education Familiale*. 20:2
- Ainsworth, M. D., Bell, S. M.(1970). „Attachment, Exploration, and Separation: Illustrated by the Behavior of One-Year-Olds in a Strange Situation” in *Child Development*, Vol. 41, No. 1
- Albulescu, I. & Albulescu, M. (2022). Învățarea prin colaborare în activitățile didactice de grup. În I. Albulescu, & H. Catalano (coord.), *Învățarea prin activități de grup*. Editura Didactica Publishing House.
- Albulescu, I., Labar, A. V., Manea, A. D., & Stan, C. (2023). „The Mediating Role of Anxiety between Parenting Styles and Academic Performance among Primary School Students in the Context of Sustainable Education”. *Sustainability*. 15(2), <https://doi.org/10.3390/su15021539>
- Albulescu, I. & Catalano, H. (2022). *Învățarea prin activități de grup*. Colecția *Sinteze de pedagogie*. Editura Didactica Publishing House. București
- Akos, P., Rose, R. A., & Orthner, D. (2015). „Sociodemographic moderators of middle school transition effects on academic achievement”. *Journal of Early Adolescents*. 35
- Arendell, T. (1997). „A social constructionist approach to parenting”. In T. Arendell (eds) *Contemporary Parenting: CS. Hallenges and Issues*. Sage Publications. California: Thousand Oaks.
- Asociația HoltIS (2019). „Mapa Educatorului Parental”. din cadrul Proiectului „*Improving parental and child participation: facilitating transition from lower to upper secondary education*”. Editura Expert Projects, Iași
- Azadi, M., Farzad, P. D., Sa'diPour, P. D., Khoshnevisan, P. D., & Karimi, P. D. (2017). The relationship between attachment to mother and academic performance: Mediating role of academic motivation. *Quarterly Journal of Family and Research*, 13(4)

Baker, D. P. & Stevenson, D. L. (1986). „Mothers' strategies for children's school achievement: Managing the transition to high school”. *Sociology of Education*. 59(3). <https://doi.org/10.2307/2112340>

Bales, R.F., Parson, T. (1956). „Family: Socialization and Interaction Process”, Routledge. London

Ballantine, J. (1999). „Getting involved in our children's education”. *Childhood Education*. 75(3)

Bandura, A. (1977). Autoeficacitatea: spre o teorie unificatoare a schimbării comportamentale. *Psychological Review*, 84 (2)

Bandura A. (1977). Social learning theory. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Baran-Pescaru, A. (2004). *Parteneriat în educație. Familie-școală-comunitate*. Editura Aramis. București

Battistich, V., Schaps, E., & Solomon, D. (2004). „Community in School as Key to Student Growth: Findings from the Child Development” Project. In J. E. Zins, R. P. Weissberg, M. C. Wang, & H. J. Walberg (Eds.). *Building academic success on social and emotional learning: What does the research say?*. Teachers College Press

Baumrind, D. (1967). „Child care practices anteceding three patterns of preschool behavior”. *Genetic Psychology Monograph*. 75(1)

Baumrind, D. (1991). „The influence of parenting style on adolescent competence and substance use”. *The Journal of Early Adolescence*. 11

Baumrind, D. (1966). „Effects of authoritative parental control on child behavior”. *Child Development*. 37(4)

Baumrind, D. (1975). The contributions of the family to the development of competence in children. *Schizophrenia Bulletin*, 1(14). <https://doi.org/10.1093/schbul/1.14.12>

Băban, A. (2017). Evaluating the Effectiveness of a Parenting Program in Romania: A Randomized Controlled Trial

Bălăcescu, M. & Mihăilescu, A. (2015). Parenting Practices and Cultural Values in Romania: A Cross-Cultural Perspective. *European Journal of Social Sciences Education and Research*. 2(1)

Bădiță, F., Iosifescu, Ș. (2015). *Rapoarte de cercetare ARACIP. Vol. II / 2015: Concluzii rezultate din analiza datelor colectate. Anul școlar 2013-2014*. București. (<http://oldsite.edu.ro/index.php/articles/23792>)

Berelson, B. (1952). *Content Analysis in Communication Research*. Free Press.

Berkowitz, R., Astor, R. A., Pineda, D., DePedro, K. T., Weiss, E. L., & Benbenishty, R. (2017). „Parental involvement and perceptions of school climate in California”. *Urban Education: SAGE Journal*

Bocoș, M., Răduț-Taciu, R., Stan, C. (2017). *Pedagogia adulților*. Editura Cartea Românească. București

Bornstein, M. H., & Cheah, C. S. L. (2006). „The Place of „Culture and Parenting" in the Ecological Contextual Perspective on Developmental Science” In K. H. Rubin & O. B. Chung (Eds.). *Parenting beliefs, behaviors, and parent-child relations: A cross-cultural perspective*

Bornstein, M.H. & Zlotnik, D. (2008). „Parenting Styles and their Effects” in Encyclopedia of Infant and Early Childhood Development

Bowlby, J. (1969). *Attachment and Loss*. Vol. 1. Basic Books

Bowlby, J. (1988). O bază sigură: atașamentul părinte-copil și dezvoltarea umană sănătoasă. Cărți de bază.

Bronfenbrenner, U. (1979). *The Ecology of Human Development: Experiments by Nature and Design*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Bronfenbrenner, U. (1991). „What do families do?” Institute for American Values. Winter/Spring

Burgess, E. W., & Locke, H. J. (1945). The family: From institution to companionship.

Butnaru, S. (2016). „Perceived parenting styles and school anxiety in preadolescents” in *CBU International Conference Proceedings*. (Vol. 4).

Caplow, T. (1970). „L'enquête sociologique”. Armand Colin. Paris. Carnegie Council on Adolescent Development. (1989)

Carter, N. (1996). *See how we grow: a report on the status of parent education in the US*, Philadelphia: Pew Charitable Trusts.

Catalano, H. (2014). Funcții, responsabilități și abilități parentale. În I. Albușescu, & H. Catalano (coord.). *Aspecte teoretice și practice ale educației și formării în școala contemporană*. Editura Eikon

Catalano, H. (2019). Educația școlară și parteneriatele școală- familie- comunitate. În I. Albușescu, & H. Catalano (coord.), *Sinteze de pedagogia învățământului primar* (pp. 399-403). Editura Didactica Publishing House.

Chelcea, S. (2001). *Metodologia cercetării sociologice*. Editura Economică. București.

Chen, G. (2018). „Parental involvement is key to student success. Public School Review” . <https://www.publicschoolreview.com/articles/12>

Child Trends (2018). „Parental involvement in schools”.
<https://www.childtrends.org/?indicators=parental-involvement-in-schools>

Chiș, V., Markus, O. (2007). „De la pedagogia pentru cunoștințe la pedagogia pentru competențe”. în vol. *Tradiții, valori și perspective în științele educației*. Editura Casa Cărții de Știință. Cluj Napoca

Chiș, O. (2021). *Școala și comunitatea – repere teoretice și exemple de bune practici*. Editura Presa Universitară Clujeană. Cluj

Chiș, V. (2005). *Pedagogia contemporană. Pedagogia pentru competențe*, Editura Casa Cărții de știință.

Chung, H., Elias, M. & Schneider, K. (1998). „Patterns of individual adjustment changes during middle school transition”. *Journal of School Psychology*. 36

Coelho, V. A. and Romão, A. M. (2016). „Stress in Portuguese middle school transition: a multilevel analysis”. *Spanish Journal Psychology*. 19

Cojocaru, Ș. & Asociația HoltIS, coordonator UNICEF – Costache L. (2015). *Abordarea pozitivă a comportamentului copiilor. Ghid pentru încurajarea reacțiilor pozitive*

Cojocaru, Ș. & Asociația HoltIS, coordonator UNICEF – Costache L. (2015). *Ce este educația parentală? Ghid pentru încurajarea educației parentale*

Cojocaru, S., Cojocaru, D. (2011). *Educația parentală în România. Studiu UNICEF*. Editura Alpha MDN. Buzău.

Comenius, J.A. (1970). *Didactica magna*. Editura Didactică și Pedagogică. București

Cosma T. (2001), *Ședințele cu părinții în gimnaziu. Idei suport pentru diriginți*. Editura Polirom. Iași

Cotton K. (2000). „The schooling practices that matter most”. Northwest Regional Educational Laboratory

Cuc, M. C. (2019). „Particularities of Communication and Interpersonal relationship in Gymnasium Students” in *Education, Reflection, Development*. Seventh Edition

Cuc, M. C. (2018). „The relationship between self-esteem and academic succes” in *Education, Reflection, Development*. 6th International Conference

Curtea Europeană a Drepturilor Omului. (2018). Ghid privind art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului. Dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a corespondenței. https://www.echr.coe.int/documents/d/echr/Guide_Art_8_ROM

Dalimonte-Merckling, D. & Williams, J.M. (2020). „Parenting Styles and Their Effects” in *Encyclopedia of Infant and Early Childhood Development*

Darling, N. & Steinberg, L. (1993). Parenting style as context: An integrative model. *Psychological Bulletin*. 113(3)

Deci, E.L. & Ryan, R.M. (2008). Teoria autodeterminării și rolul nevoilor psihologice de bază în personalitate și organizarea comportamentului. În *OP John, RW Robins și LA Pervin (eds.), Manual de personalitate: Teorie și cercetare* Presa Guilford

Deci, E. L. & Ryan, R. M. (1985). Intrinsic motivation and selfdetermination in human behavior. New York: Plenum Press.

Demeter, E. & Rusu, A. (2019). *Coping Strategies and Perceived Parental Styles of Adolescents from Romania: Preliminary Investigation*.

Denzin, N. K. (2017). *Sociological methods: A sourcebook*. Routledge. London

Desimone, L. (1999). „Linking parent involvement with student achievement: Do race and income matter?”. in *The Journal of Educational Research*. 93 (1) <https://doi.org/10.1080/00220679909597625>

De Vaus, D. (2002). *Surveys in Social Research* (5th eds). University College London Press. London.

Diaconu-Gherasim, L. R., & Măirean, C. (2016). „ Perception of parenting styles and academic achievement: The mediating role of goal orientations”. *Learning and Individual Differences*. 49.

Dimitriu Tiron, E. (2000). *Psihologie educațională. Elemente de socio-psiho-terapie*. Editura Gh. Asachi. Iași

Dumont D., F. (2004). „Parentalité: nouveau concept, nouveaux enjeux?” Série de dossiers techniques. <https://cdn.uclouvain.be/public/Exports%reddot/reso/documents/Dos31.pdf>

Duchesne, S. & Larose, S. (2007). Adolescent Parental Attachment and Academic Motivation and Performance in Early Adolescence. *Journal of Applied Social Psychology*.37.

Durning, P. (1995). „Éducation familiale – acteurs, processus et enjeux”. Paris: PUF. *Revue des sciences de l'éducation*. 23(2), <https://doi.org/10.7202/031927ar>, <http://dictionary.reference.com/browse/parenting>

Eccles, J. S. & Harold, R. D. (1996). „Family involvement in children's and adolescents' schooling” In A. Booth & J. F. Dunn (Eds.). *Family–school links: How do they affect educational outcomes?*. Lawrence Erlbaum Associates. Inc.

Eccles, J. S., Midgley, C., Wigfield, A., Buchanan, C. M., Reuman, D., Flanagan, C. et al. (1993). „Development during adolescence. The impact of stage-environment fit on young adolescents' experiences in schools and in families”. *Am. Psychol*. 48

Epstein, J. L. (1995). „School/family/community partnerships: Caring for the children we share”. *Phi Delta Kappan*. 76

Epstein, J. L. & Dauber, S. L. (1991). „School programs and teacher practices of parent involvement in inner-city elementary and middle schools”. *The Elementary School Journal*, 91(3). <https://doi.org/10.1086/461656>

Epstein, J. L. (1990). „School and family connections: Theory, research, and implications for integrating sociologies of education and family”. *Marriage & Family Review*. 15(1-2). https://doi.org/10.1300/J002v15n01_06

Epstein J. L. (1984). „Single parents and the schools: Effects of marital status on parent and teacher evaluation”. Johns Hopkins University, Center for Social Organization of Schools. Baltimore

Epstein, J. L. & Connors, L. J. (1992). School and family partnerships. *Practitioner*, 18(4), n 4.

Faber, A., Mazlish, E., Nyberg, L., & Templeton, R. A. (2010). *Comunicarea eficientă cu copiii: Acasă și la școală*. Curtea Veche.

Fan, X. & Chen, M. (2001). „Parental involvement and students' academic achievement: A meta-analysis”. *Educational Psychology Review* 13. doi:10.1023/A:1009048817385

Fass, M. E. & Tubman, J. G. (2002). The influence of parental and peer attachment on college students' academic achievement. *Psychology in the Schools*, 39(5)

Fenzel, L. M. (2000). „Prospective study of changes in global self-worth and strain during the transition to middle school”. *The Journal of Early Adolescence*. 20(1)

Feuerstein, A. (2000). „School characteristics and parent involvement: Influences on participation in children's schools”. *The Journal of Educational Research*. 94(1). <https://doi.org/10.1080/00220670009598740>

Fiscella, K. & Kitzman, H. (2009). „Disparities in academic achievement and health: the intersection of child education and health policy”. *Pediatrics*. 123

Fundația „Copiii Noștri”, Preda V. (2016). *Studiu de cercetare cu privire la educația parentală și nevoia de servicii de sprijin pentru părinți*. https://fonpc.ro/wp-content/uploads/2021/11/studiu_educatie_parentala.pdf

Gherasim, L.R., Brumariu, L.E. & Alim, C.L. (2017). „Parenting Style and Children's Life Satisfaction and Depressive Symptoms: Preliminary Findings from Romania, France, and Russia”. *J Happiness Stud* 18. <https://doi.org/10.1007/s10902-016-9754-9>

Ghimpu, S. (1985). *Dicționar juridic*. Editura Albatros. București

Gildersleeve-Neumann, C. E., Kester, E. S., Davis, B. L., & Peña, E. D. (2008). English speech sound development in preschool-aged children from bilingual English–Spanish environments.

Gillis, J. (1996). Making Time for Family: the Invention of Family Time(S) and the Reinvention of Family History. *Journal of Family History*, 21(1), 4-21. <https://doi.org/10.1177/036319909602100102>

Ginott, H. (1969). *Between Parent and Teenager*. Macmillan. vol. 10

Glăveanu, S. (2012). *Competența parentală – Modele de conceptualizare și diagnoză*. Editura Universitară. București

Glodeanu, D. (2019). *Stilurile parentale și mânia la adolescenți* (Doctoral dissertation, Universidad de Montemorelos Mexico).

Golding, K. (2000). „Parent management training as an intervention to promote adequate parenting”. *Clinical child psychology and psychiatry*. 5.

Gottfredson, L. S. (2004). „Intelligence: is it the epidemiologists’ elusive “fundamental cause” of social class inequalities in health?”. *J. Pers. Soc. Psychol.* 86

Graham, S. (1997). „Executive control in the revising of students with learning and writing difficulties”. în *Journal of Educational Psychology*. Vol. 89. No. 2

Grolnick, W. S., Benjet, C., Kurowski, C. O., & Apostoleris, N. H. (1997). „Predictors of parent involvement in children's schooling”. *Journal of Educational Psychology*. 89(3). <https://doi.org/10.1037/0022-0663.89.3.538>

<https://romania.europalibera.org/a/cedo-casatorii-de-acelasi-sex--recunoastere-romania/32423938.html>

Henderson, A. T., & Mapp, K. L. (2002). „A new wave of evidence: The impact of school, family, and community connections on student achievement”. National Center for Family & Community Connections with School. Retrieved from *SEDL*, <https://www.sedl.org/connections/resources/evidence.pdf>

Henderson, A.T. (2001). apud Michigan Department of Education. „What research says about parent involvement in children’s education in relation to academic achievement”. www.michigan.gov.

Henripin, M. & Ross, V. (1976). „Les parents dans l’école. Ils font quoi? Dans quelles limites? Pourquoi? Vers quoi?”. Québec: Ministère de l’Education

Ho, S.C.E. & Willms, J. D. (1996). „Effects of parental involvement on eight-grade achievement. *Sociology of Education*”. 69

Hoeve, M, Dubas JS, Eichelsheim VI, Van der Laan PH, Smeenk WH, Gerris JRM. (2009). „Relația dintre parenting și delincvență: o meta-analiză”. *Jurnalul de psihologie anormală a copilului*. 37 (6)

Hoghughi, M. (2004). „Parenting – An Introduction” in M. Hoghughi & N. Long (Eds). *Handbook of Parenting: Theory and research for practice*. London: Sage Publications

Hoover-Dempsey, KV și Sandler, HM (1997). „De ce se implică părinții în educația copiilor lor?”. *Review of Educational Research*, 67 (1)

Hornby G. (2000). „Improving parental involvement”. *Continuum International Publishing Group*. www.scribd.com

Houzel, D. (1999). *Les enjeux de la parentalité*. Ramonville: Erès

Howard, R. L., (1981). „A social history of American family sociology”. Westport. CT: Greenwood. Google Scholar

<https://romania.europalibera.org/a/cedo-casatorii-de-acelasi-sex--recunoastere-romania/32423938.html>

Jenner, E. (2017). *Parenting cu calm. Cere mai mult de la copil și mai puțin de la tine*. Editura Niculescu. București

Jeynes W. H. (2003). „A Meta-Analysis The Effects of Parental Involvement on Minority Children’s Academic Achievement”. *Education and Urban Society*. Vol. 35, No. 2, California State University. Long Beach.

Jeynes W. H. (2007). „The Relationship Between Parental Involvement and Urban Secondary School Student Academic Achievement A Meta-Analysis”. *Urban Educatio*. Vol. 42

Johnson J. (2007). „Literature Review Parent Involvement”. Edstar. www.edstar.biz.

Jurado, M. (2014). „Parental involvement impacting student academic success in AVID” *Ursidae: The Undergraduate Research Journal at the University of Northern Colorado*. 4(2)

Karter, D. E. & Lowden, F. Y. (1997). „Fostering effective parent involvement”. *Contemporary Education*. 69

Kellaghan, T., Sloane, K., Alvarez, B., & Bloom, B. S. (1993). *The home environment and school learning: Promoting parental involvement in the education of children*. Jossey-Bass.

Kenny, M. E. (1987). The extent and function of parental attachment among first-year college students. *Journal of Youth and Adolescence*, 16(1). <https://doi.org/10.1007/BF02141544>

Kessler, R. C., Berglund, P., Demler, O., Jin, R., Merikangas, K. R., & Walters, E. E., (2005). „Lifetime prevalence and age-of-onset distributions of DSM-IV disorders in the national comorbidity survey replication”. *Arch. Gen. Psychiatry*. 62

Kohn, A. (2013). „Parental involvement in education: what kind? to what ends?”. *Huffpost*.

Kohlberg, L. (1963). *Dezvoltarea orientărilor copiilor spre o ordine morală: I. Secvența în dezvoltarea gândirii morale*. *Vita Humana*, 6 (1-2)

Krippendorff, K. (2018). „Content Analysis: An Introduction to Its Methodology (4th ed.)” Sage Publications.

Kyoungsoo K., Rohner R. P. (2002). „Parental Warmth, Control, and Involvement in Schooling Predicting Academic Achievement among Korean American Adolescents”. *Journal of Cross-Cultural Psychology*. Vol. 33, No. 2

Lacharité, C., Pierce, T., Calille, S., Baker, M., & Pronovost, M. (2015). „Penser la parentalité au Québec: un modèle théorique et un cadre conceptuel pour l’initiative Perspectives parents” dans *Les Cahiers du CEIDEF*. (Vol. 3). Trois-Rivières, QC: CEIDEF/UQTR.

La Bahn, J. (1995). „Education and parental involvement in secondary schools: Problems, solutions, and effects”. *Educational Psychology Interactive*. Valdosta. <http://www.edpsycinteractive.org/files/parinvol.html>

Lardinois, R. (1996). „Histoire de la famille en Inde a l’époque moderne. Histories et géographes”. *Encyclopedias almanacs transcripts and maps*. (France) 87 (353)

Lareau, A. (1993). „Home advantage: Social class and parental intervention in elementary education”. New York. NY: Falmer Press.

Lareau, A. (1987). „Social class differences in family-school relationships: The importance of cultural capital” *Sociology of Education*. 60(2). <https://doi.org/10.2307/2112583>

Lavrič, M. & Naterer, A. (2020). „The power of authoritative parenting: A cross-national study of effects of exposure to different parenting styles on life satisfaction”. *Children and Youth Services Review*. 116

Lewin, K. (1946). Behavior and development as a function of the total situation. In L. Carmichael (Ed.). *Manual of child psychology* John Wiley & Sons, Inc. <https://doi.org/10.1037/10756-016>

Lightfoot D. (2004). „Some parents just don’t care. *Urban Education*”. Vol. 39, No. 1

- Lock, J. (1971). *Câteva cugetări asupra educației*. Editura Didactică și Pedagogică. București
- Maccoby, E. E. & Martin, J. A. (1983). „Socialization in the context of the family: Parent-child interaction”. *Handbook of Child Psychology*. 4(1)
- Maftai, A. & Enea, V. (2020). „Symptoms of Internet Gaming Disorder and parenting styles in Romanian adolescents”. *Psihologija*. 53(3)
- Maftai, A., Holman, A. C. & Cârlig, E. R. (2020). „Does your child think you’re happy? Exploring the associations between children’s happiness and parenting styles”. *Children and Youth Services Review*. 115
- Majuru, A. (2021). *Copilăria la români (1850-2050). Istorie și prognoză*. Editura Corint. București
- Makarenko, A.,S. (1960). *Opere pedagogice alese*. Vol. I. Editura Didactică și Pedagogică. București
- Malinowski, B. (1930). 17. Kinship. *Man*, 30
- Mapp, K. L. & Henderson, A.T. (2002). *Un nou val de dovezi: impactul conexiunilor școlare, familie și comunitate asupra performanței elevilor*. Centrul Național pentru Conexiuni Familiale și Comunitare cu Școlile, Laboratorul de Dezvoltare Educațională de Sud-Vest.
- Mapp, K. L. (2003). „Having Their Say: Parents Describe Why and How They are Engaged in Their Children's Learning”. *The School Community Journal*. 13(1)
- Mapp & Henderson (2004). National Human Services Assembly. „A Program of the National Human Services Assembly”. *Family Strengthening Policy Center Policy Brief No. 3*.
- Marzano, R.J., Pickering, D. & Pollock, J.E. (2001). *Classroom instruction that works: Research based strategies for increasing student achievement*. Alexandria. VA: Association for Supervision and Curriculum Development
- Mau, W. (1997). „Parental influences on the high school student’s academic achievement: A comparison of Asian immigrants, Asian Americans, and White Americans”. *Psychology in the Schools*. 34(3)
- McLaughlin, C. & Clarke, B. (2010). „Relational matters: a review of the impact of school experience on mental health in early adolescence”. *Educ. Child Psychol*. 27
- McNeal, R. B. (2014). „Parent involvement, academic achievement and the role of student attitudes and behaviors as mediators”. *Universal Journal of Educational Research*. 2(8)
- Miclea, M., Lemeni, G. (2010). *Consiliere și orientare. Ghid de educație pentru carieră*. Editura ASCR. Cluj

- Miftode, V. (1995). *Metodologia sociologică: metode și tehnici de cercetare sociologică*. Porto-Franco. Galați
- Minuchin, S. (2018). *Famiile și terapia familială*. Routledge.
- Minuchin, S. et al. (1967). *Families of the Slums*. Basic Books Inc
- Mitrofan, I., Ciupercă, C. (1998). *Incursiune în psihosociologia și psihosexologia familiei*. Editura Press Mihaela. București
- Mitrofan, I., Mitrofan, N. (1985). *Familia de la A...Z. Mic dicționar al vieții de familie*. Editura Științifică. București
- Moisin, A. (2017). *Călăuza părinților în educația copiilor*. Editura Aramis. București
- Moisin, A. (2007). *Arta educării copiilor și adolescenților în familie și în școală Îndrumător pentru părinți, educatoare, învățători, dirigenți și profesori*. Editura Didactică și Pedagogică. București
- Murdock, G. P. (1967). „Ethnographic Atlas: A Summary”. *Ethnology*. The University of Pittsburg Press. Pittsburg
- Muste, D. (2020). *Stimularea motivației învățării la elevi, prin intermediul unui program educațional specific*. Editura Presa Universitară Clujeană. Cluj-Napoca
- Nabăr, 2020, <https://www.bursa.ro/studiu-drama-copiilor-din-mediul-rural-03192140>
- Nanu, D. & Nijloveanu, D. (2015). „Attachment and Parenting Styles” in *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 203
- National Human Services Assembly (2004). „A Program of the National Human Services Assembly”. *Family Strengthening Policy Center Policy*. Brief No. 3.
- Necșoi, D. V., Porumbu, D. & Beldianu, I. F. (2013). „The relationship between parental style and educational outcomes of children in primary school in Romania”. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*. 82
- Neven, R.S. (1996). *Emotional Milestones: From Birth to Adulthood: A Psychodynamic Approach*. Australian Council for Educational Research
- Newchurch, A. C. (2017). „The impact of parental involvement on student success: School and family partnership from the perspective of parents and teachers”. Doctoral Dissertation Kennesaw State University. https://digitalcommons.kennesaw.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1022&context=teachleaddoc_etd
- Oates, T. (2017). „Building effective parental involvement in middle schools: The Parents' Perceptions”. Doctoral Dissertation. Concordia University – Portland. <https://commons.cu-portland.edu/edudissertations/41/>

Ofițeru, A. (2023). Europa Liberă România. Newsletter.
<https://romania.europalibera.org/a/cedo-casatorii-de-acelasi-sex--recunoastere-romania/32423938.html>

Ogburn, W. F., Goldenweiser, A. (1927). *The Social Sciences and their interrelation*. Houghton Mifflin Company. Boston

Pantley, E. (2005). „Părintele perfect. 1000 de trucuri și soluții pentru rezolvarea problemelor cu care se confruntă părinții în educarea copiilor vol.1-2”, București, Businessstech International

Parsons, T. (1949). *Essays in sociological theory; pure and applied*. Free Press

Patrașcu, D., Patrașcu, L., Mocrac, A. (2003) *Metodologia cercetării și creativității psihopedagogice*. Editura Știința. Chișinău

Patton, M. Q. (1987). *How to use qualitative methods in evaluation* (No. 4). Sage. London

Pânișoară, G. (2022). *Parenting de la A la Z. 83 de teme provocatoare pentru părinții de azi*. Editura Polirom. Iași

Pădurean, A. & Vasilioni, F. (2019). *Europe: Tradition, Culture*, Presa Universitară Clujeană

Pisoschi, A. (2007) *Aspecte metodologice în cercetarea științifică*. Editura Academiei Române. București

Petroman, P. (2003). *Psihologia familiei*. Editura Eurobit. Timișoara

Piaget, J. (1976). *Construirea realului la copii*. Editura Didactică și Pedagogică. București

Piaget, J., Inhelder, B. (1968). *La psihologie de l'enfant*. Troisieme edition. Presses Universitaires de France. Paris

Planchard, E. (1972). *Cercetarea pedagogică*. Editura Didactică și Pedagogică. București

Popa, N. L. Antonesei, L. (2009). *Ghid pentru cercetarea educației. Un „abecedar” pentru studenți, masteranzi, profesori*. Polirom, Iași
978-973-46-1279-6

Popescu Neveanu, P. (1978). *Dicționar de psihologie*. Editura Albatros. București

Popescu, A., Ivan, L. & Stănescu, R. (2018). „Parenting Styles in Romania: A Content Analysis of Scientific Literature”. *Romanian Journal of Applied Psychology*. 20(1)

Popescu, C. & Iacob, A. (2019). „Cultural Influences on Parenting Styles: A Qualitative Study in the Romanian Context”. *Journal of Family Studies*. 25(2)

Porumbu, D. & Necşoi, D. V. (2013). „Relationship between parental involvement/attitude and children's school achievements”. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*. 76

Potthast-Jutkeit, B. (1997). *The history of family and colonialism: examples from Africa, Latin America and Caraibbean history of the family*. 2 (2)

Pourtois, J.P. (1984). *Éduquer les parents ou comment stimuler la compétence en éducation*. Bruxelles: Labor

Radu I. (1993). *Psihologia educației și dezvoltării*, Editura Academiei, București

Redding, C. A. et al. (2000). „Health Behavior Models” in *The International Electronic Journal of Health Education*. 3

Resnick, M. D., Bearman, P. S., Blum, R. W., Bauman, K. E., Harris, K. M., Jones, J. (1997). From harm longitudinal study. *JAMA* 278

Ringenberg, M. C., Funk, V., Mullen, K., Wilford, A. y Kramer, J. (2005). The test-retest reliability of the Parent and School Survey (PASS). *School Community Journal*, 15(2)

Robinson, C. C., Mandlco, B., Olsen, S. F. & Hart, C. H. (2001). The parenting styles and dimensions questionnaire (PSDQ). *Handbook of family measurement techniques*, 3.

Robles, S. (2011). „Parental involvement in an urban minority school district” Doctoral Dissertation. Seton Hall University.
<https://scholarship.shu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2239&context=dissertations>

Roeser, R. W., Eccles, J. S. and Sameroff, A. J. (2000). „Summary of research findings early adolescents development: a summary of research findings”. *Elemen. Sch. J.* 100

Romero, P., W. (1997). *Lamu: History, Society, and Family in an East African Port City*. New York

Rose, L. C., Gallup, A. M. & Elam, S. M. (1997). „The 29th annual Phi Delta Kappa/Gallup poll of the public's attitudes toward the public schools”. *Phi Delta Kappan*, 79 (1)

Rotariu, T. & Iluț, P. (2001). *Ancheta sociologică și sondajul de opinie*, Polirom. Iași

Roșca, G. M., Iuga, I. A., & David, O. A. (2023). „Inside-out mechanisms of parental practices and children’s externalizing problems: the role of authoritarian parenting style, parental irrational beliefs, emotion regulation and distress”. *Current Psychology*

Russell DW et al. (1994). „Perceived parental social support and academic achievement: an attachment theory perspective” Cutrona CE. Cole V, Colangelo N, Assouline SG. *J Pers Soc Psychol*. 66(2) doi: 10.1037//0022-3514.66.2.369.

Ryan, R. M. & Deci, E. L. (2004). Autonomy is no illusion: Self-determination theory and the empirical study of authenticity, awareness, and will. In J. Greenberg, S. L. Koole, & T. Pyszczynski (Eds.), *Handbook of experimental existential psychology*. New York: Guilford Press.

Salwiesz, M., C. (2015). *The impact of parent involvement on the education of children: Unlocking the role of parent involvement in promoting academic achievement among racially diverse kindergarteners*. Case Western Reserve University

Săndulescu, M. (2016) „Parenting Styles and Family Values in Romania: A Comparative Study” in *Romanian Journal of Communication and Public Relations*. 18(2)

Schaefer, E. S. (1965). Children's reports of parental behavior: An inventory. *Child Development*, 36(2), <https://doi.org/10.2307/1126465>

Sears, R. R., Maccoby, E. C. & Levin, H. (1957). *Patterns of child rearing*. Evanston, IL: Row, Peterson

Shumow L., Miller J.D. (2001). „Parents’ At-Home and At-School Academic Involvement with Young Adolescents”. *The Journal of Early Adolescence*. vol.21

Sîrbu, R. (2019). *Stilurile parentale și gradul de disciplină al elevilor din școala Mihai Ionescu. București* (Doctoral dissertation, Universidad de Montemorelos Mexico).

Small, S. A. (1990). *Preventive programs that support families with adolescents*. Carnegie Working paper: Washington. DC.

Smith, A. (2018). „Parenting Styles in Romania: Cultural Influences and Implication” *Journal of Cross-Cultural Psychology*. 49 (3)

Spera, C. (2005). A Review of the Relationship Among Parenting Practices, Parenting Styles, and Adolescent School Achievement in *Educ Psychol Rev* 17. <https://doi.org/10.1007/s10648-005-3950-1>

Stan, C. (2020). Managementul proiectelor de cercetare în științele educației. În I. Albulescu & H. Catalano (coord.), *Sinteze de pedagogie generală* (pp. 613- 620). Editura Didactica Publishing House.

Stan, C. (2013). „Development of the self-assessment capacity and its influences upon high-school students performances”. in *Studia Universitatis Babeș-Bolyai. Psychologia-Paedagogia*

Stănciulescu, E. (1997). *Sociologia educației familiale* (vol. I). *Strategii educative ale familiilor contemporan.*, Iași. Polirom.

Stern, H. H. (1972). *Educarea părinților în lume*. București. Editura Didactică și Pedagogică.

- Sthal, H. H. (1962). *Teoria și practica investigațiilor sociale*. vol. 2. Editura Socialbuc. București
- Stănoiu, A., Voinea, M. (1983). *Sociologia familiei*. Editura Universității București
- Stoica D., Stoica N. (1982). *Psihopedagogie școlară*. Editura Scrisul Românesc. Craiova
- Stone, P.J., Dunphy, D.C. și Smith, M.S. (1966). *Solicitantul general: O abordare computerizată a analizei de conținut*. MIT Press.
- Shumow, L. & Miller, J. D. (2001). „Parents’ at-home and at-school academic involvement with young adolescents”. *The Journal of Early Adolescence*. 21. <https://doi.org/10.1177/0272431601021001004>
- Sui-Chu, E. H. & Williams, J. D. (1996). „Effects of parental involvement on eighth-grade achievement”. *Sociology of Education*. 69
- Swain, J. E. & Mayes, L. C. Leckman, J. F., Feldman, R. (2007). „Primary parental preoccupation: Revisited”. In L. Mayes, P. Fonagy, & M. Target (Eds.). *Developmental science and psychoanalysis: Integration and innovation*
- Szentagotai-Tătar, A., Silava-Tătar, I.C., (2015). *Parenting adaptativ și disfuncțional: caracteristicile diferențiale ale stilurilor parentale românești*. (teză doctorat)
- Șoitu, L. (2011). *Dicționar enciclopedic de educație a adulților (DEEA)*. Iași. Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”
- Terrisse, B. (1997). *La taxonomie d’objectifs et de soutien parental*. St-Sauveur. Québec: Éd. du Ponant.
- Thomson, P. & Jaque, V. (2017). *Creativity and the performing artist: Behind the mask*, Elsevier Academic Press.
- Tomșa, A. G. (2019). „The relationship between perceived parenting style and attachment styles, depending on the family structure”. *Studia Doctoralia*. 10(1)
- UNICEF România, Fundația „Copiii Noștri” și M.E.C.T.S., Preda V., Ovedenie A., Iliescu, M., Costache, L. (2011). *Studiu privind necesitatea implementării Strategiei Naționale Integrate de Formare și Dezvoltare a Competențelor Parentale* <https://www.unicef.org/romania/media/811/file/Studiu%20privind%20necesitatea%20implement%20pentru%20FDPS.pdf>
- Vlăsceanu, L., Zamfir, C. (1993). „Dicționar de sociologie”. Editura Babel. București
- Vlăzan, A. & Pinteș, S. (2021). „Relația între stilul parental, percepția suportului social și bullying: Studiu retrospectiv corelațional pe un eșantion de studenți români”. *Medicine*. 8(1)

Vikström, L., Shah, S. & Janssens, A. (2020). Introduction: disability, partnership, and family across time and space. in *The History of the Family*. Volume 25. Issue 2. Taylor&Francis Online. <https://doi.org/10.1080/1081602X.2020.1761427>

Viramontez Anguiano R. P. (2004). „Families and Schools: The Effect of Parental Involvement on High School Completion”. *Journal of Family Issues*. Vol. 25. No. 1

Voinea, M. (1993). *Sociologia familiei*. Editura Universității. București

Votruba-Drzal, E., Bachman, H. J. & Nokali, N.E.E. (2011). „Parent involvement and children's academic and social development in elementary school”. NCBI. 81(3). Doi: 10.1111/j.1467-8624.2010.01447. x

Vrăsmaș, E. A. (2002). *Consilierea și educația părinților*. Editura Aramis. București

Wang, Y. (2000). „Zhongguo jiating shi yanjiu chuy” (Opinions on historical studies of the chinese family) *Lishi yanjiu* (China). (3)

Weber, R. P. (1990). „Basic Content Analysis” (2nd ed.) *Sage Publications*.

Welch, M. & Sheridan, S. (1995). „Educational partnerships: Serving students at risk”. San Antonio. TX: Harcourt Brace.

World Vision România. MEN. ARACIP (2017). Studiul „Investiție în educația copiilor din mediul rural”. Editura Risoprint. Cluj Napoca

World Vision România. (2020). Raportul „Bunăstarea copiilor din mediul rural în 2020”. Editura Risoprint. Cluj Napoca

Yap, K. O. & Enoki, D. Y. (1995). „In search of the elusive magic bullet: Parental involvement and student outcomes”. Paper presented at the Annual Meeting of the American Educational Research Association. New Orleans. LA.

*** Evaluările Naționale la finalul claselor a II-a, a IV-a și a VI-a. Raportul administrării (2014). București. CNEE. http://www.rocnee.eu/Files/EN_II_IV_VI.zip 16 <https://www.worldvision.ro/studii-i-rapoarte-a119.html>

*** Fundația „Copiii Noștri”. (2016). *Ghid pentru profesioniștii care organizează cursuri de educație parentală și întâlniri cu părinții*. https://fonpc.ro/wp-content/uploads/2021/11/ghid_educatie_parentala.pdf

*** *Legea învățământului preuniversitar Nr.198/3.09.2023 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 613 din 05 iulie 2023.*

*** *Parlamentul României (2023). Legea învățământului preuniversitar Nr.198/2.09.2023. în Monitorul Oficial al României. Partea I. Nr. 613/5.VII.2023*

*** *Raportul național privind starea calității în unitățile de învățământ preuniversitar public din mediul rural.* (2015). București: ARACIP (<http://oldsite.edu.ro/index.php/articles/23519>).

*** UNICEF. (2008). „Strategia Națională Integrată de Formare și Dezvoltare a Competențelor Parentale”

***UNICEF & HoltRomânia. (2011). *Educația parentală în România.* <https://www.unicef.org/romania/media/816/file/Educa%C8%9Bie%20parental%C4%83%20%C3%AEn%20Rom%C3%A2nia.pdf>

*** UNICEF (2022). *Strategia Națională de Educație Parentală 2022-2030* „Părinți educați, copii fericiți” https://www.edu.ro/sites/default/files/Strategie_Nationala_Educatie_Parentala_document_de_lucru_ME_2022.pdf

*** UNICEF, Fundația „Copiii Noștri” (FCN), Federația Organizațiilor Neguvernamentale Pentru Copil (FONCP) Organizația „Formation des Parents” din Elveția, (2018). *Strategia Națională de Educație Parentală 2018-2025.* <https://holtis.ro/wp-content/uploads/2018/06/Strategia-Nationala-de-Educatie-Parentala-final.pdf>

www.holtis.ro

www.qie.ro

www.unicef.org/romania

www.wall-street.ro/articol/Educatie/264021/statistici-ingrijitoare-1-din-10-copii-din-mediul-rural-se-duce-flamand-la-culcare.html#gref , Raluca Juncu. 2020

<https://worldvision.ro/wp-content/uploads/2020/11/Raport-de-Bunastare-a-Copilului-din-Mediul-Rural-2020.pdf>

<http://oldsite.edu.ro/index.php/articles/23519> (Raportul național ARACIP, 2015)

Zeedyk, M.S., Gallacher, J., Henderson, M., Hope, G., Husband, B. and Lindsay, K. (2003). „Negotiating the transition from primary to secondary school: perceptions of pupils, parents and teachers”. *School Psychology International* 24. No.1